

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὸ Τεύχος

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

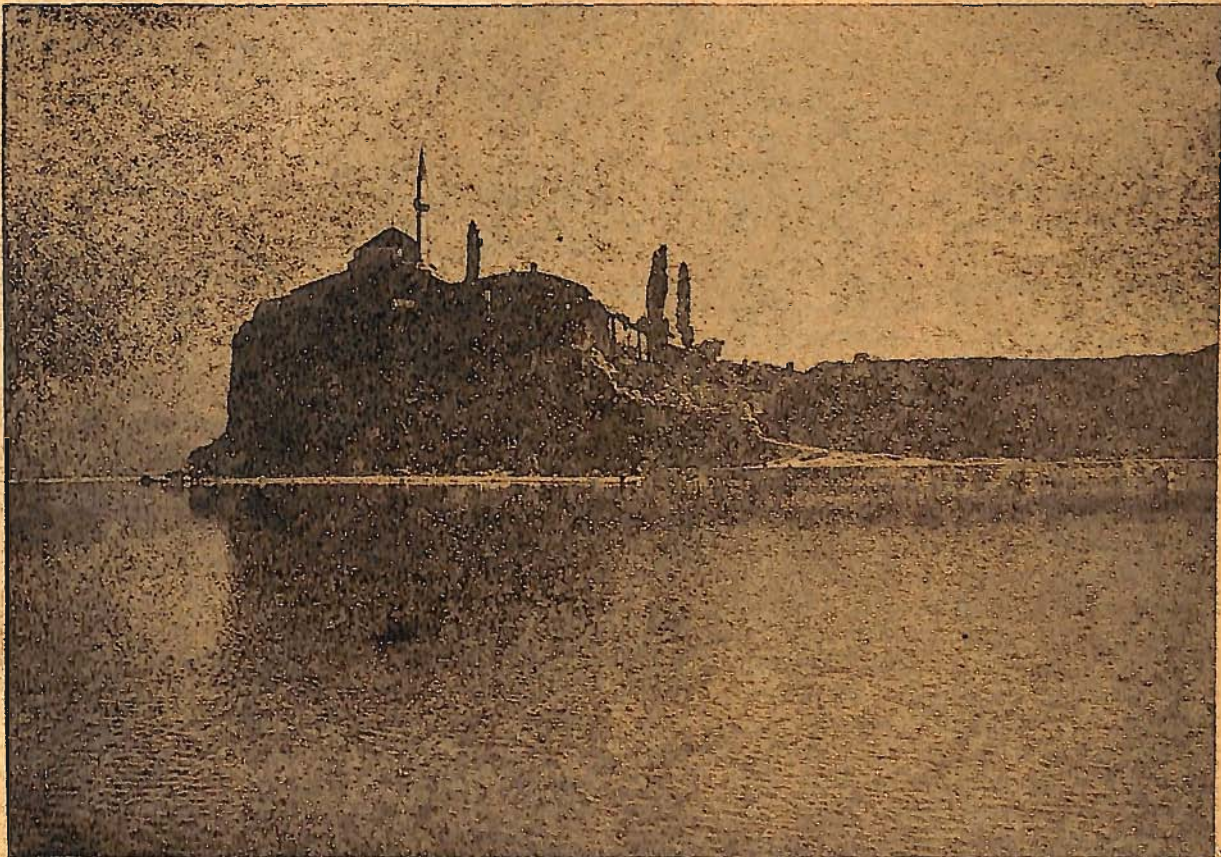
Νεωτὰ 25

ΕΤΟΣ Β'.— ΑΡΙΘ. 20

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ.—ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ, 11

ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ



Ἀποψὶς φρουρίου μετὰ τὸ Γζαμὶ τοῦ Ἀλκῆ-Παδῶ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 6^{ΟΣ}

Α'. ΒΡΑΒΕΙΟ 10 ΔΡΑΧΜΕΣ ΜΕΤΡΗΤΑ

Β'. ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΙΑ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Δεπτομέρειες κιντῶξετε στὸ Γραφεῖο τοῦ Ἀρχισυντάκτου.

Τὸ παρὸν τεύχος 16 σελίδες — 25 Λεπτὰ.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΝΤΩΜ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ο κ. Άρθουρ Γκάντωμ έφθασε στα Γιάννενα στις 12 του περασμένου μηνός με αυτοκίνητο.

Μεγάλην έντύπωση τούκιναν τὰ ώραία Γραφεία που έχουν εκεί οι Πρόσκοποι—ένα γραφικό χτίριο, που χτίσθηκε επί τουρκοκρατίας, στη συνοικία Καραμπά, με θαυμάσιον κήπο δεσπόζοντα της Λίμνης. Ο Άγγλος οργανωτής των Έλλήνων προσκόπων έβεβαίωσε πώς ποτέ του δεν είχεν ιδεί τόσο ωμορρα Γραφεία ούτε ακόμη και στην Άγγλία. Τό χτίριο αυτό και τόν κήπο τάθεσε στη διάθεση των Προσκόπων, δωρεάν, χωρίς κανένα ναϊκι, ό Δήμαρχος Ίωαννίνων κ. Γεώργιος Ίωαννίδης, πούνε και μέλος της Περιφερειακής Έπιτροπής. Φυσικά όλοι οι Πρόσκοποι στα Γιάννενα και όλος ό κόσμος εινε ένθουσιασμένοι με την ώραία αυτή πράξη του Δημάρχου των. Τό βράδυ της ίδιας ημέρας παρευρέθη σε μιάν έκ του προχείρου οργανωθείσαν προς τιμήν του έσπερίδα, όπου τό κυριώτερο χαρακτηριστικό του προγράμματος ήταν τραγούδια έλληνικά, που τραγούδησαν οι Πρόσκοποι. Ο κ. Γκάντωμ έμεινε πολύ ευχαριστημένος και συνεχάρη τούς Προσκόπους Ίωαννίνων, που έβεβαίωσε πώς εινε «έκτακτα παιδιά».

Έκείνο όμως που τούκινε περισσότερο από κάθε τι άλλο έντύπωση, εκείνο που δεν έπερίμενε, ήταν ότι οι Πρόσκοποι τού μιλούσαν Άγγλικά! Μάλιστα! Πλέον των 24 Προσκόπων στα Γιάννενα μαθαίνουν Άγγλικά και κάθε μέρα κάνουν θαυμάσιες προσπάθειες. Σημειώστε δε ότι κανείς απ' αυτούς δεν ήξερε ούτε μιά λέξη από έγγλέζικα πρό όλίγων μηνών. Ο κ. Γκάντωμ τίκουσε αυτό και τού φαίνονταν άπίστευτο!

Στις 14 του περασμένου μηνός, ό κ. Γκάντωμ προσεκήληθη σε μιάν συνεδρίαση της Περιφερειακής Έπιτροπής, εις την όποίαν προήδρευεν ό Σεβ. Έπίσκοπος των Ίωαννίνων κ' έξήγησε τό σύστημα της οργανώσεώς του.

Τήν ίδια μέρα τό απόγευμα πήγαν μαζί με τόν Σεβ. Έπίσκοπο Ίωαννίνων και έπισκεφθήκανε τό Όρφανοτροφείο Γεωργίου Στάυρου. Πρέπει να μη παραλείψουμε ότι στο Όρφανοτροφείο αυτό θα συσταθή μιá προσκοπική ομάδα, που θα άλληλογραφη ταχτικά με άλλην ομάδα του Μάντσεστερ, που εινε κι' αυτή ομάδα Όρφανοτροφείου. Αυτό τό ένήργησεν ό ίδιος ό κ. Γκάντωμ. Κατά την έπίσκεψή του στο Όρφανοτροφείο, ό κ. Γκάντωμ συναντήθηκε με τόν άμερικανό ταχμ. κ. Όκλεϋ, της Άμερικανικής Αποστολής του Έρυθρού Σταυρού, στην Έλλάδα, που εινε και μέλος του Άμερικανικού Κοινοδουλίου. Ο κ. Όκλεϋ ένδιαφέρεται πολύ για τόν έλληνικό προσκοπισμό.

Τό βράδυ της ίδιας μέρας ό κ. Γκάντωμ παρευρέθηκε σε μιá έσπερίδα οργανωθείσαν προς τιμήν του εις τὰ γραφεία των Προσκόπων Ίωαννίνων. Στο υπόγειο του χτιρίου, που έχει πάτωμα από πλάκες, ανάφθηκε σωτή φωτιά στρατοπέδου οι πρόσκοποι καθήσανε γύρω κι άρχισαν τὰ κλέφτικα τραγούδια της Ήπειρου, με συνοδεία κιθάρας, με χορούς κλπ. Ο κ. Γκάντωμ έμεινε κατενθουσιασμένος και ειπε πώς θα μιλούσε στον άρχηγό των Άγγλων Προσκόπων Στρατ. Μπαίντεν Πάουελλ και θα τούλεγε ότι στην Ήπειρο είδε πρώτης τάξεως προσκόπους, έμπνεομένους από τό άληθινό προσκοπικό πνεύμα.

Στις 10 του μηνός, τό απόγευμα, έγινε διαγωνισμός

μεταξύ ένωμοτιών (στήσιμο σκηνών, σηματοτηλέγραφοι και άλλα). Κριταί ήταν ό κ. Γκάντωμ και ό Διοικητής της Έ. Μεραρχίας Συνταγματάρχης κ. Καλομενόπουλος, ό όποιος δεν άφίνει ποτέ ευκαιρία να τού φύγη όταν πρόκειται να βοηθήση ή ένθαρρύνη τού; Προσκόπου.

Έκέρδισεν ή Β' ένωμοτία της 1ης ομάδας (ένωμοτάρχης ό κ. Κωισταντόπουλος, γιός του κ. Δημάρχου). Βραβεία ήταν άγγλικά προσκοπικά μαχαίρια, που ένχειρισαν ό κ. Γκάντωμ και ό Πρόξενος της Άγγλίας στα Γιάννενα, κ. Ρ. Τσέηφ, άλλος ένθερμος ύποστηρικτής και άκούραστος βοηθός του έλληνικού προσκοπισμού. Άληθινά αν έπρόκειτο να ποίμε έδώ τί χρωτάει ό προσκοπισμός στα Γιάννενα στον κ. Τσέηφ, δε θα ξέρκαμε πούθε ν' άρχίσουμε και που να τελειώσουμε. Και τό λέμε αυτό εν γνώσει ότι προσκρούμε στην μετριοφροσύνη του και την έπιθυμία του να μη αναφέρεται τό όνομά του. Έμεις όμως δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε τό αισθημά μας που εινε και τό αισθημα όχι μόνο των Προσκόπων Ήπειρου, αλλά και όλου του έλληνικού προσκοπικού κόσμου.

Εις τό διαγωνισμό πρώταντο μέλη της Περιφερειακής Έπιτροπής, γονείς των Προσκόπων και πολλοί πολίτες.

Μετά τό χαιρετισμό της Σημαίας, έμίλησαν ό Σεβ. Έπίσκοπος Ίωαννίνων και ό Συνταγματ. κ. Καλομενόπουλος ένθουσιάζοντας τούς πικριστάμενους με τὰ γεμάτα πικριτισμό και άλήθεια λόγια των. Ο Σεβ. έπίσκοπος Ίωαννίνων έξέφρασε την έλπίδα πώς γρήγορα θα ιδούμε πολλές προσκοπικές ομάδες στην Ήπειρο.

Υστερα ό κ. Γκάντωμ, ό Πρόξενος της Άγγλίας κ. Τσέηφ, ό Άμερικανός ταγματάρχης κ. Όκλεϋ και μέλη της Περιφερειακής Έπιτροπής, μετά του Σεβ. Έπισκόπου Ίωαννίνων, πήγαν και πήραν τσάι στο σπίτι του συνταγ. κ. Καλομενοπούλου.

Στις 16 του μηνός ό κ. Γκάντωμ άνεχώρησε με αυτοκίνητο για τούς Άγλους Σκράντα κι από κει θα τραβούσε για τό Μάντσεστερ, άφήτας τις καλλίτερες αναμνήσεις στο; Προσκόπους Ίωαννίνων και συνδεθείς με την πιό ειλικρινή φίλη με όλους τούς Προσκόπους που έπεσκέφθηκε στην Έλλάδα.

Ο κ. Γκάντωμ ύποσχέθηκε πώς θα ενεργήση για να άρχιση άλληλογραφία μεταξύ των Προσκόπων του Μάντσεστερ και των Προσκόπων Ίωαννίνων στην άγγλική.

Τώρα που ή «Ζωή των Προσκόπων» δημοσιεύει ταχτικά άγγλικά μθήματα, έλπίζουμε πώς σε λίγο ή άλληλογραφία θ' άρχιση γενικώς μεταξύ Άγγλων και Έλλήνων Προσκόπων.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Πληροφορούμεθα ότι εις τόν κ. William Dean ένωμοτάρχην 8 Όμάδος Προσκόπων του Καίμπριτζ (Άγγλικών) άπενεμήθη τό βραβείο του «Άργυρού Λύκου» διότι έτωσε την ζωην άλλου συναδέλφου του, ό όποιος πέσας μέσα εις ποτάμι και μη γνωρίζων καθόλου να κολυμβηθ ή ένπνιγτο άσφαλώς άνευ της έγκαίρου έπεμβάσεως του γενναίου ένωμοτάρχου.

Η είδησις μας ένδιαφέρει τοσοτον μάλλον καθόσον ό κ. William Dean ήτο και ένωμοτάρχης του άγαπητού Έφθρου Άττικοδοιωτίας κ. Λούις Μπέηλυ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ} ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΦΟΡΟΥ

Είμαι πολὺ περήφανος ποῦ ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» ἀφιερώθηκε στὰ παιδιά τῆς πατρίδος μου.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι γιὰ τοὺς Προσκόπους τῶν Ἰωαννίνων ἄκουσα πάρα πολλὰ καλὰ ἀπὸ δύο ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι καμμίαν ἀνάγκη δὲν ἔχουν νὰ μοῦ φανοῦν εὐχάριστοι καὶ εἶνε αὐτοὶ ὁ κ. Chafy καὶ ὁ κ. Gad-duni. Καὶ οἱ δύο τους εἶνε εἰλικρινεῖς καὶ μέσα στὶς πολλὲς ἀλήθειες ποῦ μοῦ εἶπαν γιὰ τὰ Γιάννενα ἦταν καὶ τὸ ὅτι οἱ Πρόσκοποι ἐκεῖ κάτω εἶνε πολὺ καλοὶ, πρόθυμοι καὶ ἔξυπνοι, θέλουν νὰ μάθουν καὶ κατόρθωσαν νὰ μάθουν, πολὺ καλὰ μάλιστα, τ' Ἀγγλικά.

Αὐτὸ τὸ καλὸ τὸ χρωσιᾶμε σὲ δυὸ πράγματα: πρῶτα στὴ δύναμη τῆς ἡπειρώτικης φυλῆς ποῦ ἂν καὶ τόσους αἰῶνες ἔμεινε ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕναν τυραννικὸ ζυγὸ, ἐκράτησε ὅλη τῆς τῆ ζωὴ καὶ τὴν περηφάνεια σὲ βαθμὸ ποῦ μόλις ὁ ζυγὸς λύθηκε ἡ δύναμη αὐτὴ ξαναφάνηκε στὰ παιδιά μας, τέτοια ὅπως ἦταν στὰ χρόνια τὰ ἐλεύθερα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ δεύτερο εἶνε ὅτι ἕνας ἀνθρώπος ποῦ ἦλθε ἀπὸ χώρα ὅπου ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ μόρφωση τῶν παιδιῶν θεωροῦνται τὰ σπουδαιότερα πράγματα, ἀγάπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἠπειρο καὶ σκέφθηκε νὰ κάμῃ καλὸ στὴ γενεὰ τῆ νέας. Μὲ ἀγάπη καὶ μὲ ἐνδιαφέρον τράβηξε τὰ παιδιά καὶ κατόρθωσε νὰ τὰ ὠφελήσῃ σὲ βαθμὸ ποῦ τώρα τὰ καμαρώνει ἡ ἴδια ἡ πατρίδα τους.

Καὶ τώρα ἐρωτῶ τοὺς ἀγαπητοὺς μου συμπατριῶτες, ὅχι πιά τὰ παιδιά, ἀλλὰ τοὺς γονεῖς. Παραδέχονται ἢ ὄχι ὅτι ὁ προσκοπισμὸς ὠφελήσῃ τὰ παιδιά τους; Εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ μοῦ ποῦν

ναί. Εἰς ἀντάλλαγμα μιὰ χάρη τοὺς ζητῶ: νὰ βοηθήσουν τὶς Ὀμάδες τῶν παιδιῶν τους, νὰ πείσουν καὶ τοὺς ἄλλους γονεῖς νὰ κάμουν τὰ παιδιά τους Προσκόπους, νὰ βοηθήσουν τὸ Ἀγγλικὸ Σχολεῖο ποῦ θὰ κά-

νοῦμε, γιὰτι κάθε τι ποῦ ἔχει σχέση μὲ τὴν μόρφωση τοῦ χαρακτῆρα θὰ τὸ μάθωμε ἀκολουθώντας τὸ Ἀγγλικὸ σύστημα καὶ, ἂν τὰ παιδιά μας κατορθώσουν νὰ διαβάσουν καὶ γράφουν ἀγγλικά, θὰ ἰδοῦμε ὕστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια μιὰ πολὺ μεγάλη μεταβολὴ στὸν τόπο μας, στὸν τόπο ποῦ εἶνε ὁ πρῶτος στὸν Κόσμο.

Περιμένω καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδας μας νὰ μᾶς στείλουν καλὲς προσκοπικὲς εἰδήσεις ὅπως ἔκαμαν τὰ Γιάννενα.

Ἡ γλῶσσα τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Σ. Ε. Π.

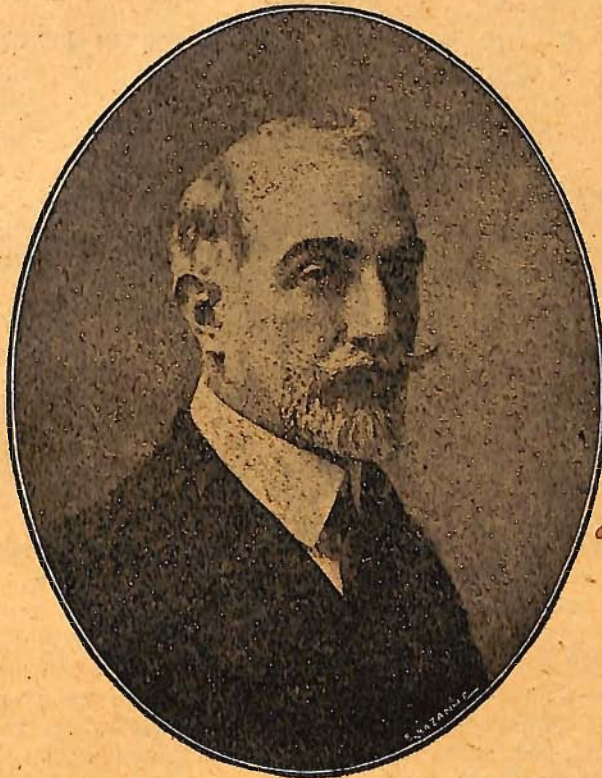
Πρὶν βγοῦν τὰ νέα Ἑγκόλπια τοῦ ἐτοιμάζονται πρέπει νὰ ἐξηγηθοῦμε καθαρὰ καὶ προσκοπικὰ μὲ

τοὺς γονεῖς, τοὺς δασκάλους, τοὺς Ἀρχηγοὺς καὶ τοὺς Προσκόπους γιὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσας ποῦ θὰ γράφονται.

Ἐρῶ πῶς μέσα στὴν καρδιὰ πολλῶν ὑπάρχουν ἀκόμη ἀπομεινάρια δυνατὰ ἀπὸ τὴν σχολαστικὴ διδασκαλία τῆς γλώσσας. Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἔχω γιὰτι ἔτσι ἐσπούδασα καὶ δυσκολεύομαι τώρα νὰ μάθω τὴ Γραμματικὴ τῆς ἐπίσημης γλώσσας τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

Αὐτὸ ὅμως δὲν μ' ἐμποδίζει μὲ φανατισμὸ νὰ ὑποστηρίζω ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὅτι εἶχαμε χροῆς νὰ φθάσουμε ἐκεῖ ποῦ, χάρις στὸν Βενιζέλο, φθάσαμε.

Πρέπει νὰ καταλάβουμε καλὰ ὅτι γιὰ τὰ Ἑλ-



Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ ΜΑΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΗΠΕΙΡΟΥ



Ἡ 2α Ὀμάς Ἰωαννίνων.

ΣΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ

ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΑΣ Δ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

—Ὅχι, αὐτοὶ ποὺ τράβηξαν ἀπάνω του πρέπει νὰ ἦταν φυγάδες ἀπὸ τὸ Σαραντάπορο· γιατί κανένας ἀπ' τὴν Κοζάνη ὄσο Τούρκος κι' ἂν ἦταν δὲ θὰ τὸν πείραζε τὸ γιατρό! Ὅχι, αὐτοὶ οἱ Τούρκοι εἶν' ἀπὸ κείνους ποὺ τῶβαλαν στὰ πόδια κι' ἔφυγαν τρομαγμένοι μπρὸς ἀπ' τὸν στρατό μας, ἀπ' τὰ σύνορα στὴν Ἐλασσῶνα, κι' ἀπ' τὴν Ἐλασσῶνα στὰ Σέρβια νομίζοντας πὼς ἐκεῖ θὰ εἶναι σὲ ἀσφάλεια πιά, κι' ὕστερα σὰν προχώρησε ὁ στρατός μας καὶ σάρωνε ἀπὸ μπροστά του τοὺς Τούρκους σὰν τὴ σκουῖπα ποὺ σαρώνει τὰ σκουπίδια καὶ τὴ βροῦμα, ἔφυγαν ἀπ' τὰ Σέρβια ὡς ἐδῶ, ἀφοῦ πρῶτα ἔσφαξαν ἐκεῖ τὰ γυναικόπαιδα καὶ τοὺς παπάδες,—αἰωνία τους ἡ μνήμη! Καὶ τώρα τὰ παλιόσκυλα φεύγουν, μοῦ λένε, ὡς τὸ Καϊλάο. Αὔριο, μεθαῦριο θὰ φύγουν ὡς τὴ Θεσσαλονίκη κι' ὅταν ἔλθῃ ἡ εὐλογημένη μέρα ποὺ

θὰ μπῆ κ' ἐκεῖ ὁ στρατός μας, ἕνας Θεὸς ξέρει ποῦ θὰ καταφύγουν οἱ Τούρκοι! Ἄς μὴ σταθοῦν ποτὲ ὡς ποὺ νὰ φθάσουν στὴν Κόκκινη Μηλιά!

Κι' ὁ Μιχάλης ὁ Καστώρης κούνησε θυμωμένα τὸ χέρι του σ' ἕνα μακρυνὸ σημάδι στὸν ὀρίζοντα.

Καθὼς τὸν ἄκουε ὁ Μάρκος ὅλο κι' ἀνοίγαν περισσό-τερο τὰ μάτια του·

—Δὲν καταλαβαίνω, εἶπε στὸ τέλος μὲ κομμένη φωνή. Θεὸς νὰ πῆς... πὼς ὁ στρατός μας εἶναι κοντά!... πὼς θὰ πάρουν τὴν Κοζάνη!... πὼς θάμεθα...;

—Ἐλεύθεροι! Πές το παιδί μου. Πές το! Εἶναι μεγάλη λέξη, κι' ἡ γλώσσά μας κι' ἡ γλώσσα τῶν πατέρων μας δὲν ἔμαθε νὰ τὴ λή! Ἄν εἶναι κοντὰ ὁ στρατός μας, ρωτᾶς; Κοντὰ! Μὰ εἶναι στὴν πόρτα μας! Πρὶν καλοξημερώση θὰ εἶναι μέσα στὴν πόλη! Ἀφοῦ ὁ ἀδελ-

φός μου ὁ ἴδιος μίλησε μὲ κάτι χωριάτες ποὺ εἶδαν μὲ τὰ μάτια τοὺς πρώτους στρατιώτες τῆς ἐμπροσθοφυλάκης στὸ Χάνι τοῦ Ἀχμέτ!

Ὁ Μάρκος ἄρπαξε τὸν Καστῶρη ἀπ' τὸ χέρι.

— Πάω πίσω, φώναξε. Ἔλα μαζί μου! Πρέπει νὰ πάω στὸν Παπποῦ μου! Εἶναι 97 χρόνων καὶ γιὰ τόσα χρόνια τρώει τὴν καρδιά του πὼς ἡ δύναμή του δὲν τὸν ἀφήνει νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα· κάθε νύχτα τῷχει παραμιλητὸ στὸν ὕπνο του! Τὸ ξέρω γιὰτὶ κοιμοῦμαι στὴν κἀμαρά του. Ἔλα! Ἔλα μαζί μου νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ τοῦ ποῦμε ὅλ' αὐτά!

— Καὶ βέβαια ἔρχομαι! Πᾶμε γρήγορα νὰ τοῦ πᾶμε μιὰ ὥρα ἀρχήτερα αὐτὴ τὴ χαρά, καὶ νὰ . . .

Μὰ ἔξαφνα μιὰ τουφεκιά ἐκεῖ κοντὰ τοῦ ἔκοψε τὰ λόγια.

Κι' οἱ δυὸ πετάχθηκαν καὶ κῦταξαν πίσω τους.

Μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ χαράξῃ κι' εἶδαν ἓνα χωριάτη τυλιγμένο στὴν προβειὰ του ποὺ κατέβαινε τρέχοντας καὶ σκοντάπτοντας συνάμα στὸν ἀπέναντι λόφο, κρατώντας τὰ δυὸ χεῖρα στὸ στῆθος του.

Στὸ ὕψος τοῦ λόφου στέκονταν ἓνας στρατιώτης Τούρκος καὶ στὴν γραμμὴ τοῦ οὐρανοῦ διακρίνονταν καθαρὰ τὸ φέσι του· ἄλλος ἓνας ἔφθανε ἀπὸ πίσω του, κι' ἓνας τρίτος ἦταν γονατιστὸς κι' ἐσημάδευε τὸν χωριάτη.

Πρὶν προφθάσουν οἱ δυὸ τους νὰ κουνηθοῦν ἀπὸ κεῖ ποῦ στέκονταν, τράβηξε ὁ στρατιώτης κι' εἶδαν τὸν χωριάτη νὰ τινάζῃ ἀπάνω τὰ χεῖρα του καὶ νὰ σωριασθῇ κάτω μὲ τὸ κεφάλι μπροστά.

Ὁ Μάρκος ἄρπαξε τὸ τουφέκι του μὰ πρὸ τοῦ προφθάσει νὰ σημαδέψῃ ὁ Μιχάλης τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸν ὤμο μὲ τὰ δυὸ χεῖρα μὲ τόση δύναμη ποὺ σχεδὸν τὸν σήκωνε, καὶ τὸν ἔσυρε μαζί του ὡς τὸ τέλος τοῦ χωραφιοῦ.

Ὁ Μάρκος, φουρκισμένος, στριφογύριζε καὶ προσπαθοῦσε νὰ πιάσῃ τὸ τουφέκι μὰ δὲν τὸ κατόρθωνε. Ἐξαφνα ἐννοίωσε πὼς μαζί μὲ τὸν Μιχάλη κατρακύλισαν μέσα σ' ἓνα βαθὺ χανδάκι.

Βούτηξε στὴ λάσπη τοῦ πάτου καὶ προσπάθησε νὰ σηκωθῇ μὰ ὁ Μιχάλης τὸν ἀνάγκασε μὲ τὴ βία νὰ μένη σκυμένος.

— Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κάτσε ἡσυχος! τοῦ μουρμούρισε· θαρρῶ πὼς δὲ μᾶς εἶδαν!

— Μὰ θ' ἐλὼ νὰ μᾶς δοῦν! θ' ἐλὼ νὰ μᾶς δοῦν τὰ παλιόσκυλα! ἔλεγε ὁ Μάρκος. Ἐχω τὸ τουφέκι μόν' ἐτοίμο καὶ . . .

— Καὶ εἴμαστε δυὸ, ἐξηκολούθησε ὁ Μιχάλης μὲ ἓνα τουφέκι μόνο, ἐνῶ αὐτοὶ εἶναι τρεῖς, μὲ τρεῖς! Κάτσε ἡσυχος πετειναράκι μου! Δὲ θῆς νὰ πᾶς τὴν καλὴ εἶδησι τοῦ παπποῦ σου; ἢ μήπως θῆς νὰ βρῖσκεσαι ἐδῶ μὲ καμιὰ σφαιρα στὸ κεφάλι ἐνῶ ὁ στρατὸς μᾶς μπαίνει στὴν Κοζάνη;

Πρὶν προφθάσει ν' ἀπαντήσῃ ὁ Μάρκος, ἄκουσαν βαρῖα βήματα νὰ πλησιάζουν· ὕστερα κάποιος γέλασε χονδρὰ κι' εἶπε κάτι Τούρκικα. Ὁ Μιχάλης γονάτισε μὲς τὸ χανδάκι κι' ἐκῦταξε κρυφὰ ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἓνα χαμόδενδρο.

— Δυστυχία μας! ἐμουρμούρισε ἔχουν ξαπλώσει τοὺς μανδύας τους κάτω ἀπ' τὸν τοῖχο καὶ κάθονται χάμω. Σώπα! γιὰτὶ ἂν μᾶς πάρουν χαμπάρι, χαθήκαμε!

Κι' ὁ Μάρκος γονατισμένος ἐκεῖ στὴν παγομένη λάσπη, καὶ τὴν ἀναπνοή του ἀκόμα βαστοῦσε, ἄκουε τῆς

φωνῆς τῶν Τούρκων, τόσο κοντὰ ποὺ τοῦ φαίνονταν ἀπίστευτο νὰ μὴν τοὺς ξετρυπώσουν.

Πολλὴν ὥρα περιμέναν ἐκεῖ μέσα στὸ χανδάκι· τὰ πόδια τους εἶχαν ξυλιάσει, καὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ χτυπήσουν τὰ χεῖρα τους γιὰ νὰ τὰ ξεμουδιάσουν λίγο. Ὁ Μάρκος ἔβαζε τὰ δικά του κάτω ἀπ' τῆς μασχάλες του, μὰ οὔτε ἐκεῖ δὲν εὔρησκε ζέστη.

Ἐβλεπαν τὸν οὐρανὸ ποῦ λίγο, λίγο ἄσπριζε, κι' ὅσο ξημέρωνε ἔπεφτε ὁ ἄνεμος κι' ἡ βροχὴ εἶχε σταθεῖ.

Ὁ Μιχάλης κῦταξε πάλι ἀπὸ μέσα ἀπ' τὰ χαμόκλαδα· ἔπειτα ἔβαλε τὸ στόμα του κοντὰ στ' αὐτὴ τοῦ Μάρκου.

— Κουφάριε! τοῦ εἶπε, τόσο χαμηλὰ ποῦ ὁ Μάρκος μόλις τὸν ἄκουε. Ἀμα φᾶν τὸ ψωμί τους θὰ φύγουν.

Μὰ ἡ ὥρα περνοῦσε σιγά, σιγά κι' οἱ στρατιώτες πάντα ἐκεῖ κάθονταν· ὅταν τοὺς ξανακῦταξε ὁ Μιχάλης, κούνησε τὸ κεφάλι του ἀπελπιστικά!

— Τί τρέχει; τὸν ρώτησε ὁ Μάρκος μὲ τὰ μάτια.

— Ὁ ἓνας τους κοιμάται, ἀπεκρίθηκε ὁ Μιχάλης.

— Ἄκουσε, μουρμούρισε ὁ Μάρκος· δὲν μπορούσαμε πρὶν καλοφέξῃ νὰ συρθοῦμε σιγά, σιγά ὡς τὴν ἄλλη γωνία τοῦ χανδακιοῦ; ἢ μητέρα μου θὰ νομίζῃ πὼς μὲ σκοτώσαν, τόσην ὥρα ποῦ λείπω.

— Κάτσε ἡσυχος! Κάλλια νὰ τὸ νομίζῃ ἄλλη μιὰ ὥρα ἢ μάνα σου, παρὰ νὰ σὲ σκοτώσουν στ' ἀληθινά.

Κι' ὁ Μάρκος κάθησε πάλι ἡσυχος κι' ἐπερίμενε.

Σιγά, σιγά εἶδε τὸ φῶς νὰ γίνεται δυνατώτερο, ἄκουσε τὸ κελαῖδημα τῶν πουλιῶν ὅταν πρωτοξυπνοῦν, κι' ἀκόμα ἐπερίμενε. Στὸ τέλος ὅταν ὁ ἥλιος εἶχε ἀνατελεῖ καὶ τὰ χαμόκλαδα μπροστά τους φαίνοντα χρυσὰ ἄκουσε κάποιον νὰ χτυπᾷ καταγῆς τὰ πόδιο του καὶ μιὰ φωνὴ νὰ λέγῃ, Τούρκικα.

— Σήκω! καιρὸς εἶναι!

Ὁ Μάρκος δὲ μιλοῦσε τὰ Τούρκικα μὰ τὰ καταλάβαινε.

Ὁ ξαπλωμένος στρατιώτης δὲν ἀπάντησε.

— Σήκω, σοῦ λέγω! ξαναεἶπε ἡ πρώτη φωνή· εἶναι μέρα πιά κι' οἱ Γκιαούριδες θὰ μᾶς προφθάσουν.

Αὐτὸ φάνηκε νὰ τρόμαξε κάπως τὸν ἄλλο καὶ ἄκουσαν οἱ δυὸ κρυμένοι κάποια κίνηση στοὺς τρεῖς στρατιώτες, κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἄκουσαν τὸν εὐχάριστο κρότο τῶν βημάτων ποὺ ἀπομακρύνονταν.

Πέρασαν ἀρκετὰ λεπτὰ ὡς ποῦ ν' ἀφήσῃ ὁ Μιχάλης τὸ Μάρκο νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι του καὶ νὰ κῦτάξῃ ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸ χανδάκι.

Μόλις φαίνονταν ἀπὸ μακριὰ οἱ τρεῖς Τούρκοι κι' εὐθύς σχεδὸν χάθηκαν ἀπ' τὸ μέρος τοῦ Καϊλάρ.

— Ἔλα! εἶπε ὁ Μιχάλης· ὁ δρόμος εἶναι ἐλεύθερος τώρα. Ἔλα νὰ τρέξωμε νὰ ζεστάνωμε καὶ λιγάκι τὸ αἷμά μας.

Κι' ἄρχισαν κι' οἱ δυὸ νὰ τρέχουν γρήγορα πρὸς τὴν πόλη.

Τρέχοντας ὁ Μιχάλης ρώτησε τὸ Μάρκο.

— Ἦλθες μόνος σου χθὲς τὸ βράδυ, ὡς ἐδῶ πέρα;

— Ναί. Περιμέναν οἱ ἄνθρωποι, βλέπεις; ἤθελαν τὸ κλειδί, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

— Ὁ πατέρας σου δὲν ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Ρήγας;

— Ναί.

— Αὐτὸς ποὺ σκοτώθηκε στὰ Γρεβενά;

— Ναί.

— "Αν ζούσε ακόμα θά ήταν υπερέφανος να δῆ τὸ παιδί του ἔτσι παλληκάρι!

Ἐὸ Μάρκος κοκκίνησε.

— Μὰ μέσα μου φοβούμουν δυνατὰ ὅλο τὸ δρόμο!

— "Ὅταν τὸν κρύβης μέσα σου τὸ φόβο, δὲ μετρᾷ, εἶπεν ὁ Μιχάλης.

Εἶχαν φθάσει πιά στὰ πρῶτα σπίτια τῆς Κοζάνης κι ὁ ἥλιος γιάλιζε σ' ὅλα τὰ νερὰ πού ἡ βροχὴ τῆς νύχτας εἶχε ἀφήσει στοὺς λάκους τοῦ δρόμου.

Ἐξαφνα ὁ Μάρκος σταμάτησε καὶ ἀρπαξε τὸ Μιχάλη μὲ τὸ ἓνα χέρι, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο τρέμοντας ἔδειξε ἓνα μπαλκόνι στὸ πέρασμά τους.

Ἐκεῖ ἀπάνω στὸν ὠραῖο πρωϊνὸ ἥλιο, κυμάτιζε ἐλεύθερη κι ἀπειραχτη ἡ δοξασμένη κυανόλευκη σημαία τῆς Ἑλλάδας!

— Κύτα! Κύτα! Κύτα!

Ἐὸ Μιχάλης σήκωσε τὰ μάτια του καὶ καθὼς τὴν εἶδε ἔπεσε γονατισμένος στὴ μέση τοῦ δρόμου κ' ἔκανε τὸ σταυρὸ του.

— ὦ Θεὲ καὶ Παναγία μου! ὦ Θεέ μου!

Ἐξαφνα ἀκουσαν πολλὲς τουφεκιές τὴ μιὰ ἀπάνω στὴν ἄλλη, καὶ ἀπειρος κόσμος ἄρχισε νὰ τρέχη κατ' ἀπάνω τους κι οἱ ἄντρες καθὼς ἔτρεχαν πυροβολοῦσαν στὸν ἀέρα. Τὰ μάτια ὀλονῶν ἦταν καρφωμένα στὸ μέρος ἀπὸ κει πού εἶχαν ἔλθει οἱ δυὸ καὶ καθὼς γύρισε ὁ Μάρκος νὰ δῆ τί κύταζαν ἀκουσε βήματα ἀλόγων, καὶ εἶδε νὰ ἔρχονται ἴσια ἀπάνω του ὀκτὼ στρατιῶτες τοῦ ἱππικοῦ μ' ἓναν ἀξιωματικὸ μπροστά τους. Ἀξιωματικὸς καὶ στρατιῶτες μὲ Ἑλληνικὸ στέμμα στὰ πηλίκιά τους!

Ἐὸ Μάρκος στέκουνταν ἐκεῖ στὴ μέση τοῦ δρόμου μὲ ὀρθάνοιχτα μάτια χωρὶς νὰ στοχασθῆ πὼς ἦταν δυνατὸ νὰ τὸν πατήσουν τ' ἄλογα ὡς πού κάποιος τὸν τραβήξε ἀπὸ μπροστά.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὸ πλῆθος μαζεῦθηκε τριγύρω ἀπ' τοὺς στρατιῶτες κι οἱ τοῖχοι ἀκόμα τῶν σπιτιῶν ἔτρανταζαν ἀπ' τὶς φωνές.

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω τὸ ἔθνος! κ' ἑκατοντάδες τουφεκιές χαρᾶς οἰχνοῦνταν στὸν ἀέρα.

Ἐὸ ἀξιωματικὸς ἔσκυψε ἀπ' τ' ἄλογό του μὲ χαμῆγελο στὰ χεῖλια καὶ δάκρυα στὰ μάτια.

— "Ὅχι παιδιὰ μου! "Ὅχι παλληκάρια μου! Μὴν τραβᾶτε! Ὁ στρατὸς μας εἶν' ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν πόλη καὶ θὰ νομίζουν πὼς ἀπαντήσαμε τὸν ἔχθρο.

Ἐὸ στρατὸς τους! Ὁ δικὸς τους ὁ στρατὸς! Τί ὄνειρα ἦταν αὐτὰ! Ἀραγε θὰ τὸν ἔβλεπαν ἀλήθεια μὲ τὰ μάτια τους;

Ἐὸ Μάρκος στάθηκε, κύταξε τὸν ἀξιωματικὸ, ἀκουσε τὰ λόγια του, κ' ἔπειτα γύρισε κι ἄρχισε νὰ τρέχη πρὸς τὸ μέρος τοῦ σπιτιοῦ του ὅπως δὲν εἶχε τρέξει ποτὲ σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ.

Μὰ κάθε στιγμή ἐμποδίζονταν ἀπὸ τὴν πλημμύρα τοῦ κόσμου πού ἔτρεχε πρὸς τὴν εἴσοδο τῆς πόλης.

Στρώματα πού εἶχαν φράξει τὴ νύχτα τὰ παράθυρα ἦταν πεταγμένα ἀπ' ἔξω στὰ καλτερίμια τοῦ δρόμου, ἀμπάρες τραβούνταν βιαστικὰ ἀπ' τὶς πόρτες καὶ ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά χύνουνταν ἔξω ἀπ' τὰ σπίτια σ' ἓνα μεγάλο κύμα χαρᾶς.

Πολλοὶ ἄντρες πετοῦσαν μακριὰ τὸ τόσο μισητὸ φέσι Ἑλληνικὲς σημαίες κυμάτιζαν ἀπὸ παντοῦ, κι ὁ Μάρ-

κος, τρέχοντας, πρόφθασε ν' ἀπορήση πὼς τὶς εἶχαν κρυμένες ὀλ' αὐτὰ τ' ἀτελείωτα χρόνια τῆς Τούρκικης σκλαβιάς;

Πάει πιά, πάει γιὰ πάντα ἡ κόκκινη σημαία! κοκκινισμένη ἀπ' τὰ αἵματα τῶν Χριστιανῶν, καὶ στὴ θέση τῆς μπῆκε ἡ ἐλεύθερη σημαία ἡ δική μας πού εἶχε τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ.

Εἶδεν ὁ Μάρκος ἄντρες ν' ἀγκαλιάζονται, ἄλλους ν' ἀρπάζουν σαστισμένα παιδάκια καὶ νὰ τὰ σηκώνουν ψηλά, φωνάζοντας μὲ ὅλη τους τὴ δύναμη.

— Ζήτω ἡ Ἐλευθερία! Ζήτω τὸ ἔθνος!

Ἀλήθεια ἡ μικρὴ Μακεδονικὴ πόλη εἶχε πάθει τρέλλα αὐτὴ τὴ μέρα! τὴν τρέλλα τῆς τέλειαις, τῆς ἀπίστευτης χαρᾶς! Καὶ πὼς νὰ μὴ τρελλαθοῦν αὐτοὶ πού ὡς χθὲς ἀκόμα ἦταν σκυμένοι κάτω ἀπ' τὸν Τούρκικο ζυγὸ, καὶ πού τώρα μὲ σηκωμένα κεφάλια ἀνέπνεαν τὸν ἐλεύθερο Ἑλληνικὸ ἀέρα!

Μὰ ὁ Μάρκος δὲ στέκουνταν, οὔτε πρόσεχε κανένα. Ἐτρεχε σὰν τρελλὸς κι αὐτός, καὶ μόλις ἔβλεπε μπροστά του κάποτε ἔπεφτε καὶ ξανασηκόνουνταν, ὡς πού ζαλισμένος κι ἀποκαμωμένος ἔφθασε στὸ σπίτι τους καὶ ἄρχισε νὰ χτυπᾶ μὲ τὰ δυὸ χέρια δυνατὰ στὴν κλειστὴ πόρτα τοῦ ὑπογείου.

— Ἀνοιῖτε! Ἀνοιῖτε! εἰμ' ἐγώ, ὁ Μάρκος!

Μιὰ κομμένη φωνὴ τοῦ ἀπάντησε: κάποιος προσπαθοῦσε μὲ δυσκολία νὰ τραβήξῃ τὴν ἀμπάρα, καὶ στὸ τέλος ἡ μητέρα του μὲ τρομαγμένα μάτια ἔπεσε ἀπάνω του καὶ τὸν ἀρπαξε στὴν ἀγκαλιά της.

— Μάρκο! παιδί μου! ἐνόμιζα πὼς δὲ θὰ σὲ ξαναδῶ!

Ἐὸ Μάρκος ἔβαλε τὸ χέρι του τριγύρω στὴ μέση της καὶ τὴν ἔφερε μέσα στὸ ὑπόγειο.

— Παπού! ὦ Παλλοῦ μου! Τόσα χρόνια τώρα δὲν μπορούσες νὰ ταξειδεύσης, καὶ δὲν μπορούσες νὰ φθάσης ὡς τὴν ἐλεύθερη Ἑλλάδα! Μὴν κλαῖς πιά! Ἀκουσέ με, Παλλοῦ! Ἐκεῖνη τώρα ἔρχεται σὲ σένα! Ἡ ἐλεύθερη Ἑλλάδα εἶν' ἐδῶ!

Ἐξαφνα τὸν διέκοψε μιὰ μεγάλη κλαγγὴ καμπάνων ἀπ' τὸν Ἅγιο Δημήτριο στὸ ὕψωμα, ὡς τὸ μικρότερο παρεκκλησί τῆς Κοζάνης ὅλες οἱ καμπάνες ἐσήμαναν μαζί τὴ μεγάλη χαρὰ τους.

Ἡ μητέρα τοῦ Μάρκου κλονίσθηκε ἐκεῖ πού στέκουνταν κ' ἐσήκωσε τὰ χέρια της στὸ κεφάλι.

— Τί εἶναι...; ἄρχισε. Μήπως οἱ Τούρκοι...!

— Οἱ Τούρκοι, φώναξε ὁ Μάρκος, καὶ τὰ μάτια του ἦταν γεμάτα φωτιά. Οἱ Τούρκοι ἔφυγαν! ἔφυγαν! Ἐφυγαν καὶ φεύγουν! Ὅλο φεύγουν, ὅλο πιὸ μακριὰ φεύγουν! Νὰ οἱ στρατιῶτες οἱ δικοὶ μας εἶν' ἐδῶ! Ὅλοι τρέχουν νὰ τοὺς ἀπαντήσουν! Ἀκούστε τὶς καμπάνες! Νά! Νά! Νά! Ἀκούστε τὶς φωνές τοῦ κόσμου! Καὶ καθὼς χύνουνταν βιαστικὰ τὰ λόγια ἀπ' τὸ στόμα του ὁ δρόμος ἀπ' ἔξω γέμισε μὲ φωνές καὶ κραυγές χαρᾶς πού ὅλοι ἤρχοντο πιὸ κοντά.

Καὶ τότε ἐκεῖ στὸ σκοτεινὸ ὑπόγειο, μπροστὰ στὰ μάτια τους ἔγινε ἓνα ἀπίστευτο πρᾶμα.

Τὰ παγωμένα μέλη τοῦ γέρου Ρήγα, πού τόσα χρόνια τώρα εἶχαν μείνει ἄχρηστα καὶ ἀλύγιστα, ἔξαφνα ἀπὸ τὸ θαῦμα τῆς πολὺ μεγάλης χαρᾶς ἐχαλάρωσαν, καὶ ὅλοι τους εἶδαν τὸ γέρο νὰ σηκώνεται σιγὰ βέβαια, μὰ χωρὶς δισταγμὸ ἀπὸ τὴ θέση του καὶ μὲ μάτια πού φαί-

Η «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ Σ. Ε. Π.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ 4 ΔΡ.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 11, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

Στους Προσκόπους Ἡπείρου.

Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» εἶνε εὐτυχὴς ποῦ ἀφιερώνει τὸ παρὸν τευχὸς τῆς στοὺς Προσκόπους Ἡπείρου γενικῶς καὶ ἰδιαιτέρως στοὺς Προσκόπους Ἰωαννίνων, βέβαιη ὅτι ἡ καλὴ ἐργασία ποῦ γίνεται στὴν Ἡπειρο, θὰ φέρῃ γρήγορα τοὺς καρπούς τῆς. Εἶνε ἀληθινὰ εὐτυχεῖς οἱ Προσκοποὶ Ἡπείρου, ποῦ ἔχουν τόσους εἰλικρινεῖς συνεργάτας καὶ βοηθοὺς εἰς τὸ ἔργον των καὶ πῶς πολὺ εὐτυχεῖς ποῦ ὁ Πρώτος Ἕλλην Προσκοπος, ὁ ἀγαπητὸς μᾶς Γεν. Ἐφορος, ποῦ ἠγωνίσθη καὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὸν ἑλληνικὸ προσκοπισμὸ εἶνε τέκνον τῆς δοξασιμένης πατρίδας των. Ἄς ἔχουν εἰς τὰς προσκοπικὰς των ἐνεργείας πάντα μπροστὰ τοὺς, φῶς ποῦ θὰ τοὺς ὀδηγῇ ἀσφαλῶς, τὸ ἔργο τοῦ κ. Μελά γιὰ τὸν ἑλληνικὸ προσκοπισμὸ, ποῦ εἶνε ἓνα μεγάλο ἔργο ὄχι μόνον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ κ. Λ. Μπέηλυ.

Ἐνας πολύτιμος ἐργάτης στὸν ἑλληνικὸ προσκοπισμὸ καὶ ἀγαπητότατος φίλος, ὁ Ἐφορος Ἀττικοβοιωτίας κ. Λοῦϊς Μπέηλυ, ἀγεχώρητος, γιὰ τὰ Νηαῖα τοῦ Αἰγαίου, ὅπου τὸν καλεῖ τὸ καθήκον του. Ὅπως σὰς λέει καὶ ὁ ἴδιος κ' ἐκεῖ ποῦ πάει θὰ βρῇ ἑλληνας προσκόπους κ' ἐκεῖ θὰ ἐργασθῇ γιὰ τὸν ἑλληνικὸ προ-

κκοπισμὸ. Ἄλλως τε ὀπουδήποτε καὶ νὰ πῆγαινε ὁ κ. Μπέηλυ ὁ ἑλληνικὸς προσκοπισμὸς θὰ τὸν εἶχε δικό του, δὲ θὰ τὸν ἔχανε ποτέ. Οὔτε ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ οἱ ἀναγνώστες τῆς θὰ χάσουν τὸν πολύτιμο συνεργάτη καὶ φίλο. Ὁ κ. Μπέηλυ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ μᾶς θυμᾶται, θὰ μᾶς παρέχῃ πάντα τὴν ἐκλεκτὴν συνεργασία του, μέχρις ὅτου, ὅπως ἐλπίζουμε, τὸν ξαναἰδοῦμε πάλι μεταξύ μας.

κινημένα χαμογελοῦσαν κ' ἔχαιρετοῦσαν δεξιὰ κ' ἀριστερά. Σημαῖες Ἑλληνικὲς κυμάτιζαν παντοῦ, σὲ ψηλοὺς κοντούς, σὲ μπαλκόνια, καὶ ἀπὸ κάθε μαγαζάκι. Ὅσοι δὲν εἶχαν σημαῖες ἔβγαλαν εἰκόνες κρημνένες τοῦ Βασιλέα καὶ τοῦ Βενιζέλου καὶ τὶς κάρφωναν στοὺς τοίχους. Κάμποσες γυναῖκες ποῦ δὲν εὔρισκαν τίποτα ἄλλο γιὰ νὰ δεῖξουν τὴν χαρὰ τους ὡς καὶ τὰ στεφάνια τοὺς εἶχαν βγάλει ἀπ' ἔξω.

Διαγωνισμὸς 6^{ος}

Στὸ παρὸν τευχὸς τελειώνει τὸ θαυμάσιο διήγημα τῆς Κατ. Ἰουλίας Δ. Δραγοῦμη, «Στὴν Κοζάνη», καὶ οἱ ἀναγνώσται μᾶς, ἔχοντάς το ὅλο μποροῦν νὰ μᾶς ποῦν τὴ γνώμη τους, σ' ἓνα γράμμα ποῦ δὲν πρέπει νὰ εἶνε μεγαλειότερο ἀπὸ μιὰ στήλη τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων». ΓΙΑΤΙ ΣΑΣ ἄρесе; ΓΙΑΤΙ ΣΑΣ συνεκίνησε; Ποῖα εἶναι ἡ ἐντύπωσίς σας; Πέστε εἰλικρινῶς τὴ γνώμη σας. Δύο ἀπὸ τῆς καλλίτερες κρίσεις θὰ βραβευθοῦν. Ἡ πρώτη μὲ 10 δραχμῆς. Ἡ δευτέρα μὲ μιὰ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων». Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα στὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χαρτιοῦ μόνο. Τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ συγγραφέως καθαρογραμμένα. Οἰσοδήποτε μπορεῖ νὰ λάβῃ μέρος στὸ Διαγωνισμὸ.

Ὁ δάσκαλος βρέθηκε

Εἶνε ἀληθινὰ θαυμάσια ἡ μέθοδος τοῦ Καθηγητοῦ σας στὰ Ἄγγλικά Μαθήματα ποῦ σὰς προσφέρει. Προσέξτε πόσα πράγματα μαθαίνεται σὲ 4 μόνο μικρὰ, ἀπλά μαθήματα, χωρὶς κανόνες, χωρὶς δυσκολίες. Πρέπει νὰ σὰς ποῦμε ὅτι ὁ Καθηγητὴς σας ἐσπούδασε τ' ἄγγλικά στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἔζησε πολλὰ χρόνια καὶ ἐννοεῖ ὄχι νὰ σὰς περιγεμίσι τὸ κεφάλι μὲ κανόνες καὶ λέξεις, ἀλλὰ νὰ σὰς μάθῃ ἑγγλέζικα γρήγορα καὶ εὐκόλα. Ὅταν σὰς ἀφήσι θὰ μπορῆτε νὰ ἐξακολουθήσετε μόνοι σας. Ὑπάρχουν πολλὰ παιδιά καὶ κορίσια ποῦ θέλουν νὰ μάθουν ἄγγλικά. Πέστε τοὺς ὅτι ὁ δάσκαλος βρέθηκε, φθηνὸς καὶ καλὸς. Ἄς ἀγοράζουν τὴ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων».

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

κ' ἐπερίμενε..

Μὲ τὴ μεγάλη κλαγγὴ τῶν καμπάνων, μέσα στὶς φωνές, κραυγές, καὶ σχεδὸν λυγμοὺς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τὰ συντάγματά μας ἀκολουθοῦσαν τὸ ἓνα τὸ ἄλλο στὸν πλατὺ δρόμο,

Ἄπ' ὅλα τὰ περιβόλια εἶχαν κοπεῖ βιαστικὰ ὅ,τι φθινοπωρινὰ λουλούδια ἔμεναν, καὶ τὸ χῶμα ποῦ πατοῦσαν οἱ στρατιῶτες ἦταν σὰν ἀναξιότιμος κάμπος ἀπὸ λουλούδια καὶ φύλλα.

Γέροι τρεμουλιαστοὶ καὶ κλαίγοντας ἄπ' τὴν χαρὰ τους ἔσκυβαν καὶ φιλοῦσαν τὰ τουφέκια τῶν ἀντρῶν· γυναῖκες ἔπεφταν γονατιστὲς σὰν νὰ περνοῦσε ὁ Ἐπιτάφιος, κ' ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους· καὶ μιὰ φώναζε δυνατὰ:

— Παναγίτσα μου! Παναγίτσα μου! Ὅνειρο εἶν' αὐτό; ἢ ἀλήθεια τὸ βλέπομε;

Καὶ ὅλο ἓνα περνοῦσαν τὰ συντάγματα, κ' οἱ φωνὲς δὲν ἔπαυαν.

— Ζήτω τὰ παλληκάρια μας! Ζήτω ὁ δοξασιμένος ὁ στρατὸς μας!

Ἀξιωματικοὶ μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι, μὲ πρόσωπα συγ-

κ' ἐπερίμενε..

Ἄπὸ μιὰ πόρτα ἀπάνω εἶχαν κρεμάσει καὶ μιὰ μεγάλη εἰκόνα τοῦ Παύλου τοῦ Μελά καὶ εἶχαν γράψει ἀπὸ κάτω:

Γιὰ νὰ μὴ λείψῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν θρίαμβο!

Ὁ Μητροπολίτης ὁ Φώτιος μὲ τὰ ὀλόχρυσά του τὰ ἄμφια τοῦ Πάσχα φάνηκε μὲ ἀκολουθία πολλῶν παπάδων ἀπ' τὴν μεγάλην πόρτα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Προσπάθησε νὰ προσφωνήσῃ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς στρατιῶτες.

— Παιδιά μου! Ἄρχισε, παιδιά μου! αὐτὴ ἡ γῆ τῆς Μακεδονίας, ἡ ὁποία ἔχει ποτισθῆ μὲ τόσο γενναῖο αἷμα, χαίρεται σήμερον μαζί μας... μὰ ἡ φωνὴ του κόπηκε καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ἐξακολουθήσῃ. Σήκωσε ὑψηλὰ τὰ χέρια του καὶ φώναξε μὲ φωνὴν τρεμουλιαστή:

— Ζήτω ἡ ἐλευθέρη Κοζάνη!

Χιλιάδες φωνὲς τὸ ξαναφώναξαν ὡς ποῦ καὶ τὰ γιαλιά τῶν παραθύρων ἔτριζαν.

— Ζήτω ἡ ἐλευθέρη Κοζάνη! Ζήτω.ω.ω!

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐπειδὴ ὁ πολὺς κόσμος ποῦ ἦρχονταν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ ὁ Μητροπολίτης μὲ τὴν

συνοδεία του άπ' τὸ ἄλλο εἶχαν συναντηθεῖ, ἓνα ἀπὸ τὰ συντάγματα ἔτυχε νὰ σταματήσῃ ἐκεῖ μπροστὰ στὸ σπῆτι τῶν Ρήγα.

Ἐνας λοχίας κρατοῦσε τὴ σημαία· τὴ μεγάλη κυανόλευκη σημαία, ποὺ εἶχε περάσει ἀπὸ ὅλες τὶς μάχες.

Ὁ Μάρκος ἐννοίωσε τὸ χέρι ποὺ τοῦ βαστοῦσε τὸν ὤμο νὰ τρέμῃ δυνατὰ, κ' ἔξαφνα ὁ γέρος, — ὁ κυρτὸς αὐτὸς γέρος τῶν ἐννενήντα-ἑπτὰ χρονῶν σήκωσε ὑψηλὰ τὸ ἄσπρο του τὸ κεφάλι καὶ ἄπλωσε χέρια ποὺ ἔτρεμαν·

— Τὴ σημαία! φώναξε. Τὴ σημαία!...

Πάρα πολλοὶ Κοζανῖται γύρισαν καὶ τὸν εἶδαν μὲ μεγίστη ἀπορία.

— Ὁ γιατρὸς ὁ Ρήγας! ἔλεγαν. Μὰ πὼς εἶναι δυνατὸ ;

— Ποιὸς εἶναι ; τί θέλει ; ρώτησε ἓνας νέος ἀξιωματικός.

— Εἶναι ὁ γέρος ὁ γιατρὸς ὁ Ρήγας, καπετάνιε μου! ἀπάντησε ἓνας ποὺ στέκονταν ἐκεῖ κοντὰ.

Τὰ μάτια τοῦ ἀξιωματικοῦ ἄναψαν·

— Τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ρήγα ὁ πατέρας ; ρώτησε.

— Μάλιστα, αὐτὸς εἶναι.

— Τὴ σημαία! φώναξε πάλι ὁ γέρος. Τὴ σημαία!

Μὰ ἡ φωνὴ του ἔτρεμε πολὺ.

Ὁ ἀξιωματικός ἔκανε νόημα στὸ λοχία κ' ὅταν αὐτὸς τὸν πλησίασε τοῦ πῆρε τὴ σημαία ἀπ' τὰ χέρια καὶ τὴν ἔφερε ὁ ἴδιος κοντὰ στὸ γέρο Ρήγα, χαιρετόντας τὸν στρατιωτικὰ.

Μεγάλῃ σιωπῇ ἔπесе σ' ὄλους τριγύρω.

Οἱ ἄντρες ἔβγαλαν τὰ καπέλλα τους, κ' οἱ γυναῖκες ἔσκυβαν τὰ κεφάλια σὰν νὰ ἦταν σὲ ἐκκλησία μέσα.

Ὁ γέρος ἄπλωσε τὸ χέρι του κ' ἔπιασε τὸν κοντό, ἔπειτα σήκωσε τὸ κεφάλι κ' ἐκύταξε τὴ σημαία μ' ὄλη τὴ ψυχὴ του στὰ μάτια.

— Κύριε! ἡ φωνὴ του ἀκούονταν μακριὰ. Κύριε τῶν Δυνάμεων σὲ δοξάζω πὼς μ' ἀξίωσες. . . .

Μὰ μὲ τὴν τελευταία λέξη τὸ χέρι του ἄνοιξε, τὸ κεφάλι του ἔκλεινε, καὶ θὰ εἶχε πέσει κάτω ἂν ὁ Μάρκος δὲν τὸν εἶχε ἀρπάξει.

Πετᾶχθηκαν διάφορα ἐπανωφόρια καταγῆς καὶ σιγὰ, σιγὰ τὸν πλάγιασαν ἐκεῖ.

Ἡ νύφη του ἔβγαλε μιὰ φωνὴ κ' ἔπесе γονατιστὴ στὸ πλευρὸ του.

— Ἀχ! ἦταν πάρα πολὺ μεγάλη ἡ χαρὰ, ἔλεγε. Εἶναι ἀδύνατο νὰ μὴν τὸν βλάψῃ.

Ὁ ἀξιωματικός ἔσκυψε κ' ἐκύταξε τὸ γέρο ποὺ ἔμενε ἀκίνητος μὲ χαμόγελο στ' ἄνοιχτά του τὰ χεῖλια. Ἐπειτα στάθηκε ὄρθιος καὶ σήκωσε τὸ πηλίκιό του.

— Τίποτα πιά δὲν μπορεῖ νὰ τὸν βλάψῃ! εἶπε. Μὰ νὰ μὴν τὸν κλάψῃ κανένας! Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς χαρίσῃ σὲ ὅλους τέτοιον ὠραῖο θάνατο!

ΤΕΛΟΣ

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΟΝΥΜΩΝ

- « Ἀγρουπνὸς Πρόσκοπος » Κέρκυρα.
 « Ἰδεῶδες Προσκόπων » ; ; ;
 « Ἡπειρώτης Πρόσκοπος » Ἰωάννινα
 « Ἀσπρὴ Ἀλεποῦ » ; ; ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ



Χωρικά Ἡπείρου

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΥ

Στὴν ἐποχὴ τῆς βασιλείας Ἰακώβου τοῦ Α'. Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐξοῦσε στὸ Κίγκσμπρουκ ἓνας εὐγενὴς Σάξων ποὺ ἀνογάζετο Κρόμγουελ. Ἐκάθητο ὀλομόναχος στὴν ἐξοχικὴ του ἐπαυλὶ καὶ ἔπερνοῦσε τὸν καιρὸ του μὲ μερικοὺς φίλους ποὺ τὸν ἐπισκέπτοντο καὶ μὲ κυνήγια, ὁ μόνος δὲ συγγενὴς ποὺ εἶχε ἦταν ἓνας μικρὸς ἀνεπιὸς του, ὁ Νόλλης.

Ἦταν ἓνα παιδί ζωηρὸ 9-10 ἐτῶν ριψοκίνδυνο καὶ ἀφοβο σὲ βαθμὸν ἀπίστευτο.

Ἐνα πρωὶ ἐνῶ θεῖος καὶ ἀνεπιὸς ἐκάθονταν ἀμέριμνοι ἐφθασεν ἓνα τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος εἰδοποιοῦσε τὸν Κρόμγουελ, ὅτι θὰ ἤρθετο νὰ μείνῃ εἰς τὴν ἐπαυλιν.

Ἡ εἰδήσις αὐτὴ ἔφερε γενικὴ ἀναστάτασι. Διαταγαὶ ἐδόθησαν ἀμέσως εἰς τοὺς μαγείρους· ἔπρεπε νὰ ἐτοιμάσουν διαμερίσματα καὶ ὅλο ἐν γένει τὸ προσωπικὸν τοῦ Κρόμγουελ εὐρήσκονταν σὲ κίνησι. Ὁ μόνος ποὺ ἐφαινότανε ἡσυχος, ὡπως πάντα, ἦταν ὁ μικρὸς Νόλλης.

Ἐπὶ τέλους ἐφθασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα καὶ ἡ βασιλικὴ ἄμαξα ἐστάθη εἰς τὴν πόρτα τῆς ἐπαύλειος. Ὁ Κρόμγουελ ἔτρεξε τότε νὰ ὑποδεχθῇ τὸν ὑψηλὸν ἕξενον καὶ ἐγονάτισε μάλιστα γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ κατέβῃ.

— Ἐφερα καὶ τὸν υἱό μου Κάρολον, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς ἀφοῦ ἐχαιρέτησε φιλικώτατα, καὶ ἐλπίζω, κύριε Κρόμγουελ ὅτι θὰ ἔχῃς καὶ σὺ κανένα παιδί γιὰ νὰ παίξουν μαζί.

Ὁ Κρόμγουελ ἐκύταξε πρὸς τὴν ἄμαξαν καὶ διέκρινε ἓνα χλωμὸ παιδί 8 ἕως 9 ἐτῶν πολὺ πλούσια ντυμένον ποὺ ἐφαινότο πολὺ ὑπερήφανο.

— Δυστυχῶς, Μεγαλειώτατε, δὲν ἔχω υἱόν, ἀλήντησεν αὐτός, ἀλλὰ ἔναν ἄνεμῶν ποῦ θὰ τὸ θεωρήσῃ τιμῆ του νὰ παιξῇ μετὴν Α. Ὑψηλότητα.

Πρὶν ὅμως τελειώσῃ καλὰ-καλὰ ὁ Κρόμιγουελ, ἕνα παιδί με ὕψος τολμηρὸ διέσχισε τὸ πλήθος καὶ τοὺς αὐλικούς, ἐφθασε κοντὰ εἰς τὴν βασιλικὴ ἀμαξα καὶ μόλις εἶδε τὸν μικρὸν πρίγκηπα ἐστάθηκε προστὰ του καὶ τὸν ἐκύτταξε με ἀπάθεια. Ἦταν ὁ μικρὸς Νόλλης.

— Εἶνε ὁ ἀνεμῶς μου, εἰ ἐν ὁ Κρόμιγουελ καὶ χαμηλώσας τὸν τόνο τῆς φωνῆς του ἐπρόσθεσε — Νόλλη χαϊρέτησε τὴν Α. Μεγαλειώτατε.

Τὸ παιδί ἐγύρισεν ἀμέσως πρὸς τὸ μέρος τοῦ Βασιλέως, ὑποκλίθηκε βαθύτατα καὶ τὸν ἐχαϊρέτησε με πολὺ σεβασμῶ.

— Εἶσαι πολὺ καλὸ παιδί, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸν ἐπαρουσίασε εἰς τὸν γυῖο του. Ὁ μικρὸς πρίγκηψ ἔνευσε τὸ χεῖρ του γιὰ νὰ τοῦ τὸ ἀσπασθῇ, ἀλλ' ὁ Νόλλης ἐστάθηκε ἀκίνητος.

— Λοιπόν, τοῦ εἶπεν ὁ θεῖός του, τί περιμένεις γιὰ νὰ κάμῃς τὸ καθήκόν σου;

— Τὸ καθήκόν μου! ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς ἐκπληκτος — θέλετε νὰ με ἀγαπήσετε νὰ φιλήσῃ τοῦ χεῖρ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ;

Καὶ με μιά ὑπερήφανη χειρονομία ἀπώθησε τὸ χεῖρ τοῦ μικροῦ Πρίγκηπος.

Ὅλοι οἱ αὐλικοὶ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κρόμιγουελ ἄχασαν μετὴν αὐθάδειά του καὶ μόνος ὁ Βασιλεὺς ἐγέλασε καὶ εἶπεν ὅτι ὁ Νόλλης ἦταν ἕνας πραγματικὸς Ἑγγλέζος καὶ ὅτι ἔδειχνε εἰς τὸ γυῖο του τί εἶδος λαὸ θὰ ἐκυβερνοῦσε μιά μέρα.

Ὁ μικρὸς Πρίγκηψ ἐδάγκασε τὰ χεῖλη του ἀπὸ θυμὸ καὶ ἔκαμε ἕνα κίνημα περιφρονητικόν.

Ὑστερα ἀπὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ ἐπεισόδι ἐμῆχαν εἰς τὴν ἔταυλι, ὅπου παρετέθη γεῦμα εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς αὐλικούς, ὁ δὲ μικρὸς Πρίγκηψ, ὁ Νόλλης καὶ μερικοὶ φίλοι του ἀπεσύρθησαν σὲ μισαῖθουσα ὅπου θὰ ἐπαίζαν διάφορα παιχνίδια καὶ θὰ ἐγευματίζαν ἀργότερα σὲ ἄλλο τραπέζι.

Ἀκόμη ὅμως δὲν εἶχαν φθάσει εἰς τὰ φρούτα, ὅταν ἄκουσαν θόρυβον καὶ φωνὰς εἰς τὸ δωμάτιο τῶν παιδιῶν.

— Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ! ἀνέκραξεν ὁ Κρόμιγουελ κατατρομαγμένος — κανένα κατόρθωμα πάλι θὰ ἔκαμε ὁ Νόλλης! καὶ ἔτρεξε μαζὺ με μερικοὺς αὐλικούς. Τί εἶδαν τότε; Τὸν μικρὸν Πρίγκηπα νὰ κλαίῃ με λυγμούς καὶ με τὰ ρουχὰ του κατασκηνισμένα, τὸ δὲ Νόλλη νὰ στεκεται προκλητικὸς καὶ ἔτομος νὰ ὀρμήσῃ ἀν δὲν τὸν κρατοῦσεν ἕνας φίλος του.

— Καταρριμένον παιδί, ἀνέκραξεν ὁ Κρόμιγουελ ποῦ ἐμάντευσε ἀμέσως τί εἶχε συμβῆ γονάτισε γρήγορα καὶ ζήτησε συγγνώμην ἀπὸ τὴν Α. Ὑψηλότητα... Τί ἔκαμες, δυστυχισμένε! ἐτόλμησες νὰ χτυπήσῃς τὸ παιδί τοῦ Βασιληᾶ!...

— Αὐτὸς ἔκαμε τὴν ἀρχή! Θὰ τὸν ἄφρινα νὰ με κτυπᾷ χωρὶς νὰ τοῦ ἀνταποδώσω τὰ ἴσα; Ποτέ! ἀλήντησεν ὁ Νόλλης καὶ ἐσήκωσε με ὑπερηφάνεια τὸ κεφάλι.

Ὅσοι παρευρίσκοντο στὴ σκηνὴ ἐπρότειναν νὰ τὸν μαστιγώσουν γιὰ νὰ ἰκανοποιηθῇ ὁ Πρίγκηψ, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς ποῦ εἶχεν ἔλθει καὶ τὰ εἶχεν ἀκούσει ὅλα, τοὺς ἐσταμάτησε με μιά χειρονομία καὶ εἶπε εἰς τὸν μικρὸν Νόλλη, τὸν ὅποιον καὶ ἐχάιδεψε.

— Βλέπω ὅτι εἶσαι ἕνα τολμηρὸ καὶ γενναῖο παιδί καὶ σὰν θὰ μεγαλώσῃ ὁ υἱός μου θὰ κάμῃ καλὰ νὰ σ' ἔχη φίλο του.

— Φίλον του! Ποτέ! Ἀκούτε; Ποτέ!... ἀλήντησεν ὁ μικρὸς Πρίγκηψ καὶ ἐκτύπησε τὸ πόδι του με πείσμα.

— Σιωπή, Κάρολε, διέταξεν ὁ Βασιλεὺς τὸ παιδί αὐτὸ σοῦδωσε ἕνα καλὸ μάθημα καὶ εὐχομαι νὰ σὲ ὠφελήσῃ. Σοῦ ἔδειξε τί εἶνε ὁ Νόμος τοῦ Ἰσχυροτέρου καὶ ἂν σκοπεύς ὅταν βασιλεύσῃς νὰ εἶσαι τύραννος τοῦ Ἀγγλικοῦ Λαοῦ, νὰ θυμᾶσαι τὸ μικρὸ Νόλλη ποῦ σοῦ ἀνταπέδωσε κτύπημα ἀντὶ κτυπήματος!...

Καὶ με τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Βασιλεὺς ἔστειλε ν' ἀποτελειώσῃ τὸ γεῦμα του σὰν νὰ μὴ εἶχε συμβῆ τίποτε.

Ὁ μικρὸς καὶ ὑπερήφανος Πρίγκηψ ἐθυμόντανε γιὰ καιρὸ αὐτὴν τὴν προσβολή, ἀλλὰ σὰν ἐφθασε ὁ καιρὸς του νὰ βασιλεύσῃ ὡς Κάρολος Γ', τὴν ἐξέχασε ἐντελῶς καὶ ἦταν ἀληθινὸς τύραννος σὲ ὅλους.

Ὁ λαὸς ἐπανεστάτησε καὶ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἦταν ἄλλος παρὰ ὁ Στρατηγὸς Κρόμιγουελ, ὁ ἄλλοτε μικρὸς Νόλλης...

(Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικόν)

Δις ALEX

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΕ 20 ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

Πῶς θὰ μάθετε νὰ συνεννοήσθε καὶ νὰ γράφετε ἕνα εὐκόλο γράμμα ἀγγλικά σὲ 20 Μαθήματα!

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟ

Ὅποιο σύμφωνο βλέπετε με παχὺ γράμμα θὰ πῆ πῶς προφέρειται τραχῶ.

I shall (ἀή δάλλ), ὀφείλω I will (ἀή γουήλ) θέλω.

Ὅλα τὰ πρόσωπα κλίνονται τὸ ἴδιο.

Μὲ τὰ δύο ἀνωτέρω βοηθητικὰ καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ κυρίου ῥήματος σχηματίζομε τὸν μέλλοντα. Τὸ shall τὸ βάζομε στὸ Α' πρόσωπο, τὸ will στὸ Β' καὶ Γ'.

have (χάβ) ἔχειν, do (ντου) πράττειν, κάμνειν
be (μπή) εἶναι, go (γκόο) πηγαίνειν
come (κάμ) ἔρχεσθαι, write (ράητ) γράφειν,
see (σήη) βλέπειν

to-day (τοῦ ντέη) σήμερα yesterday (γέστερ-
ντεη) χθές, to-morrow (τουμάροο) αὔριο.

when? (χουέν) πότε; ὅταν, home (χόμ) σπιτί
how many? (χάο μένε) πόσοι, αἰ, α;

1 one (γουνάν), 2 two (τοῦ), 3 three (θρήη),
4 four (φρόαρ), 5 five (φάϊβ), 6 six (σῆξ), 7 seven
(σέβ'ν), 8 eight (ἔητ), 9 nine (νάην), 10 ten (τέν).

Γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸν πληθυντικὸν βάζετε ἕνα s στὸν ἐνικό. Ἐξαιροῦνται τὰ:

man (μᾶν) ἄνθρωπος, ἄνδρας πληθ. men (μέν).
woman (χούμην) γυναῖκα πληθ. women (γούϊμεν).
child (τσάιλντ) παιδί πληθ. children (τσάιλντ'ν).

Ἡ ἀπόστροφος θὰ πῆ ὅτι τὸ c θὰ τὸ προσφέρετε μόλις. Σχεδὸν δὲ θ' ἀκούεται.

letter (λέτεουρ) ἐπιστολὴ to (τοῦ) εἰς, σέ.

Τὸ ἄρθρον στὴν ἀγγλικὴν καὶ γιὰ τὰ τρία γένη καὶ γιὰ τοὺς δύο ἀριθμούς εἶνε the (δῆ).

the house (δῆ χάους), τὸ σπιτί, the school (δῆ
σκούλ), τὸ σχολεῖο.

Μάθετε καλὰ τὰ παραπάνω καὶ εἰπετα μεταφράζετε τὰ ἐξῆς:

ΘΕΜΑ 2

When will you come home? I shall not see you to-day. — When will they do it? — How many books has your brother? — He has eight. — He will write a letter to his father. — We shall not come home to-day. — John will see Mary to-morrow. — How many children has he? — He has three.

Three and five are eight. — Where shall we go? — What are they? This book is very good. — When shall we see Mary? — We shall not go to school to-day.

Μεταφράσετε τὸ ἐξῆς στὴν ἀγγλική:

ΘΕΜΑ 3

Πώς είσθε; Δεν είμαι πολύ καλά σήμερα.— Πού θά πάμε; — Θα πάμε σπίτι.— Τέσσαρα και έξη κάμνουν (are) δέκα.— Πόσα μολύβια έχεις; — Ποιός είν' αυτός; — Είνε ο άδελφός μου.— Ο Γιάννης δεν θά έλθη σχολείο σήμερα.— Αυτό τó βιβλίο είνε κόκκινο· δεν είνε γιλάζιο.— Η άδελφή του είν' ένα πολύ καλό κορίτσι.— Είνε ή Μαρία; — Είνε καλό παιδί.— Πότε θά είνε σπίτι; Τί θά κάμουμε; — Πού θά πάνε; — Πότε θά έλθη (αυτή) σπίτι; — Αυτό τó κορίτσι είνε ή άδελφή μου.— Θα πάη σχολείο αύριο.— Πώς είνε ή άδελφή σου; Αυτή έχει (she has) ένα πολύ καλό βιβλίο.— Τί έχεις αυτού; (there). Ο άδελφός σου είνε ένα πολύ κακό παιδί.— Αυτός ο άνθρωπος είνε πατέρας μου.— Θα ίδουμε τó Γιάννη αύριο.

ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ: α) στήν άγγλική δεν πάει ποτέ άρθρο μπρός από τήν κτητική άντωνυμία δηλ. δεν μπορείς ποτέ νά πής the my father (ο πατέρας μου), άλλ' άπλώς my father, β) Τό «τί νά κάμω»; «πού νά πάω»; κλπ. θά τó λέτε στήν άγγλική όπως και τó «τί θά κάμω»; και «πού θά πάω»; π. χ. what shall I write? Τί θά γράψω και τί νά γράψω; κλπ., γ) γιά τó μέλλοντα μεταχειρίζομασθε τó shall γιά τó Α' πρόσωπο (έν. και πληθ.) και τó will γιά τó Β' και Γ' (έν. και πληθ.).

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

Πρέπει νά μάθετε πολύ καλά τής προσωπικές άντωνυμίες. Στόν ένικόν είνε:

Όν. I εγώ you σύ he αυτός
Αιτ. me (μι) έμέ, μέ you εσέ, σέ him (χιμ) αυτόν, τόν
Τό θηλ. τού Γ' προσώπου είνε she (αυτή) αιτ. her (χευρ),
αυτήν και τήν και τó ούδέτ. it, αυτό αιτ. it, αυτό και τó.

Πληθυντικός

Όν. we ήμεις you σεις they, αυτοί
Αιτ. us (ους) ήμάς, μās you σεις them, αυτούς.
Ο πληθ. τού θηλ. και τού ούδέτερου τού Γ' προσ. είνε όπως και τού άρσενικού.

Όταν ξέρετε τά άπαρέμματα ενός ρήματος, ξέρετε και τόν ένεστώτα τής οριστικής. Βάζετε μονάχα τήν άντωνυμία I και έχειτε τήν οριστική. Π. χ. want (γούών,τ) θέλειν, χρειάζεσθαι.

Τό ρήμα χρειάζομαι είνε: I want.
I can (ή κάν) δύναμαι, μπορώ I must (ή μāsτ) όφειλω, πρέπει (προσ.) Είς όλα τά άπαρέμματα θά βάζετε τó το μπροστά. Έξαιρούνται μονάχα τά βοηθητικά ρήματα που ελαμμε παραπάνω: I shall, I will, I can, I must, εις τά όποια τó άπαρέμματο πάει χωρίς τó το. Θα πής I can do it (μπορώ νά τó κάμω), αλλά σέ κάθε άλλο ρήμα θά βάλετε τó το μπρός στό άπαρέμματο, π. χ. I want to see (θέλω νά ιδώ).

to know (τόν νόου) γνωρίζειν, to give (τόν γάβ) δίδειν
Στήν άγγλική τά πρόσωπα όλα τού ένεστώτος τής οριστικής τών ρημάτων είνε τά ίδια πλην Γ' προσ. τού ένικού, εις τó όποιον βάζουμε ένα s π. χ. want, θέλω· he wants, θέλει κλπ. Όταν ο ένεστώς τελειώνει σέ ο βάζομε es και τότε τó σε προφέρεται όπως τó γαλλικό eu, π. χ. I do (κάμνω), he does (ντεϋς) κάμνει, I go (πηγαίνω), he goes (χ ή γκεϋς) πηγαίνει κλπ.

time (τάμη) καιρός, χρόνος, ώρα
how much? (χάο μάτς) πόσος κλπ.;
quarter (κουάρτερ) τέταρτο
clock (κλάκ) ρολόι (μεγάλο)
to say (σέη) λέγειν
I am right (ή άμ ράιτ) έχω δική
money (μάνεϊ) χρήμα, χρήματα.
minute (μίνιτ) λεπτό
past (πάαστ) περασμένος, πέραν,
watch (γουάτς) ρολόι (τής τσέπης).
to think (θίνκ) νομίζειν
I am wrong (ρόγγ) έχω άδικο

11 eleven (ηλέβν) 12 twelve (τουέλβ) 13 thirteen (θευοτήην)
14 fourteen (φορτήην) 15 fifteen (φιφτήην) 16 sixteen
σιξτήην) 17 seventeen (σεβεντήην) 18 eighteen (σητήην) 19
nineteen (ναηντήην) 20 twenty (τουέν,τι).

What time is it? Τί ώρα είνε;
It is ten minutes to five, Είνε πέντε παρά δέκα (λεπτά).
It is a quarter past six, Είνε έξη και τέταρτο.
It is eight o' clock, Είνε οκτώ.
At four o' clock, Στής τέσσαρες.

ΘΕΜΑ 4

Mary thinks your sister is not right.—I want to see her at five o' clock.—Time is money.—Can you do it?—Who will go there?—How much money will your brother give them? Who can do it?—He knows that girl.—Who is she?—I shall come home to see you at a quarter to eight.—My father will give us four books.—Can you not see it?—He goes to school at eight o' clock.—I shall do what (δ,τι) he says.—John will give me a watch.—I think she is wrong.—Nine and eight are seventeen.—How much money will he give you?—I know this woman very well.—Mary thinks your watch is not good.—Is it twelve o' clock?—You must go and (αν,νι = και) see them.—Can you give me that book?—We shall go there at eleven o' clock.—He says you must not come here.—They think you are wrong.—I think my father is there.—I want to write a letter to my father.—I think she will come here to-morrow.—She must see them.—What have you there?—His brother is not very well to-day.—I shall write to you.—Can I see that letter? She wants to come home.—It is past twelve o' clock.—Mary says John must go and see her to-morrow.

Καθώς παρατηρήσατε παραπάνω τó ότι στήν άγγλική συχνά παραλείπεται.

Γράψετε τó παραπάνω θέμα σ' ένα χαρτί έλληνικά και έπειτα γράψτε το και άγγλικά, και τó παραβάλετε. Αν έχειτε πολλά λάθη ξαναγράψτε το μέχρι όπου τó γράψετε σωστά. Αν βρίσκει μερικές δυσκολίες στήν αρχή, μήν τρομάζετε. Υστερ' από λίγα μαθήματα θά προχωρήτε γρήγορα και χωρίς δυσκολίες.

Νά γράψετε σ' ένα χαρτί τόν μέλλοντα τών ρημάτων to have, to be, to do, to go, to want θετικώς, άρνητικώς και έρωτηματικώς.

Ο Καθηγητής σας

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΚΑΤΑΧΟΡΗΣΕΙΣ

Δημοσιεύονται πρós 75 λεπτά ή γραμμή (μέ στοιχεία φιλά τών 6)

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ

Παρακαλούνται νά μās στείλουν τά όνόματα και τās διευθύνσεις των καθαρογραμμένα, γιά νά τούς έγγράψωμεν στό βιβλίο ή τούς στείλωμεν τά βραβείά τους.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ποιά θά είνε ή προσεχής περιφέρεια εις τήν όποιαν θ' άφιερωθή έν τεύχος τής «Ζωής τών Προσκόπων»; Έχεινη που θά προφθάση νά μās στείλη τó ταχύτερον σχετικήν ύλην και φωτογραφίας.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ κ. ΕΦΟΡΟΥ Α. Β.

Πρὸς τοὺς Προσκόπους

Τὸ καθήκον μου μὲ καλεῖ πάλι νὰ φύγω γιὰ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου. Ἔτσι θὰ λείψω κάμποσο. Ὅπωςδήποτε ὅμως κι' ἐκεῖ θὰ βρεθῶ μεταξὺ Προσκόπων, γιὰτὶ ἡ ομάδαδες τῆς Σάμου, τῆς Χίου καὶ τῆς Μυτιλήνης ἐργάζονται καὶ προοδεύουν.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἡ περιφέρεια Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐξελιχθῆ σὲ μιὰ πρῆμιτική, ζωντανή προσκοπικὴ περιφέρεια. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑποπεριφέρειες καὶ ομάδες, ποὺ ἐργάζονται πολὺ καλά. Εἶμαι βέβαιος πῶς ὅλοι μας ἔχουμε ἀπόφασι νὰ μὴν ἀφήσουμε τὸ ἔργο μας νὰ πάη πίσω. Γιὰτὶ τότε δὲν θὰ εἴμεθα πρόσκοποι, ἀλλὰ προδότες. Προδότες στοὺς ἑαυτοὺς μας.

Οἱ Πρόσκοποι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἤμπορουν νὰ εἶνε περῆφρανοι γιὰτὶ ἐπέτελεσαν δύο πρώτης τάξεως ἔργα—τὴν Ἀκτοφυλακὴν καὶ τὴν περισυλλογὴν ρούχων γιὰ τὰ θύματα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας. Εἰς τὴν Ἀκτοφυλακὴν οἱ πρόσκοποι μας ἀπεδείχθησαν ἀληθινοὶ ἥρωες, ὑπερπηδήσαντες ἀγογγύστως ὅλας τὰς δυσκολίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ μεγαλειτέρα ἦταν ἡ τοῦ ταχυκοῦ ἀνεφοδιασμοῦ.

Εἰς τοὺς Ἀρχηγούς καὶ τοὺς Προσκόπους Ἀθηνῶν λέγω: «Ἐμπρός! Κάθε ομάδα ἄς τραδήξῃ μὲ θάρρος τὸ δρόμο τῆς. Ἄς μὴ ἀνακατώνεται εἰς τῆς δουλειῆς ἄλλης ἢ ἄλλων ομάδων. Ἐχετε ἤδη ἀρκετὸ ἔργο μπροστά σας, φροντίζοντες γιὰ τὴ δική σας ομάδα». Εἰς τὸν πρῶτον Τ. Π. Σ. λέγω: «Ἡ πρώτη σας φροντίδα εἶνε νὰ εὐρηθε καὶ νὰ καταρτίσετε ὅπως πρέπει νέους ἀρχηγούς, ἐτοίμους ἢ νὰ πληρώσουν παρουσιαζόμενα κενὰ ἢ νὰ ἀντικαταστήσουν τὸν ἀρχηγὸ ποῦ ἀποδεικνύεται ἀνεπαρκής». Στὸν Ἐφορο Σαρωνικοῦ δὲν ἔχω νὰ πῶ εἰμὴ λόγια ἐπαίνων καὶ συγχαρητήρια. Ἡ ομάδαδες τοῦ Πειραιῶς ἔγιναν σχεδὸν ἀγνώριστες ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας. Πάει τόσο καλά ἡ ἐργασία στὸν Πειραιᾶ, ὥστε καὶ ἄλλες περιφέρειες θὰ μπορούσαν νὰ τὸν μιμηθοῦν καὶ νὰ κερδίσουν.

Ὅταν ἡ Αἰγίνα καὶ ἡ Σαλαμίς ἀρχίσουν νὰ δουλεύουν ὅπως πρέπει, τότε ὁ Σαρωνικὸς θὰ γίνῃ μιὰ πρώτης τάξεως προσκοπικὴ περιφέρεια. Εἰς τὸν Ἐφορον καὶ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Μεσογείων λέγω: «Ὅταν ἀπαλλαγῇ ἡ περιφέρειά σας ἀπὸ τὴν γρίπη καὶ ξαναοίξουν τὰ σχολεῖα, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ Μεσόγεια θὰ μᾶς δεῖξουν μεγάλας προόδους».

Αὐτὰ γιὰ τὰς Θήβας καὶ τὴ Λεβάδεια: «Ἐτοιμασθε καθ' ὅλη οὕτως ὥστε νὰ μπορέσετε νὰ ἀρχίσετε τὸ ἔργον εὐθὺς μόλις ψηφισθῇ ὁ νέος ὀργανισμός».

Ὅσο γιὰ τὰ Μέγαρα καὶ τὴ Χαλκίδα ἐλπίζω πῶς ἔχουν σκεφθῆ σοβαρὰ ὅτι *οφείλουν* νὰ σχηματίσουν ομάδες καὶ ὅτι γρήγορα θὰ χαιρετήσουμε τὸ προσκοπικὸ κίνημα καὶ ἐκεῖ.

Γιὰ σας, παιδιά! Σᾶς χαιρετῶ ὅλους καὶ σᾶς εὐχομαι νὰ ἐργάζεσθε πάντα γιὰ τὸν προσκοπισμὸ, νὰ μὴν ἀθετήσετε ποτὲ τὸ Νόμο τῶν Προσκόπων καὶ ὁ Θεὸς θὰ σᾶς εὐλογῇ.

Ὅσο γιὰ κείνους ποῦ μ' ἐβοήθησαν καὶ μὲ ὑπεστήριξαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν Προσκόπων τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πῶς νὰ βρῶ λόγους ἀρκετοὺς

νὰ ποῦν τὰς εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνη μου; Ἀλλὰ ξέρω πῶς δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ εὐχαριστίας, γιὰτὶ νοιώθουν ὅτι ἐκεῖνος ποῦ ἐργάζεται εὐλικρινῶς γιὰ τὸν προσκοπισμὸ, ἐργάζεται γιὰ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Μὲ ἀγάπη

Λούϊς Μπέηλυ

ΟΣΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ...

Ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγγραφῶν συνδρομηταί, μποροῦν νὰ πᾶνε νὰ πληρώσουν τὴ συνδρομὴ τους εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Γ. Ν. Σπηλιωτοπούλου, Πλατεῖα Γεωργίου καὶ θὰ ἐγγραφῶν ἀμέσως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— I Κατσούλην, Πάτρας. Καταχωρήσεις δημοσιεύομεν εἰς ἰδιαιτέραν στήλην πρὸς 50 λεπτά τὴν γραμμὴ μὲ ψιλὰ τῶν 8, ὅπως αὐτὰ ποῦ εἶναι γραμμὴν ἢ Ἀλληλογραφία. Προσκοπικὲς ομάδες θὰ γίνουν στὰς Πάτρας γρήγορα. Αὐτὸ τὸ ἔχει ὑπ' ὄψει του τὸ Σῶμα.

— K. Νάκον, Θήβας. Μᾶς κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν αὐτὸ ποῦ μᾶς γράφετε καὶ μᾶς φαίνεται ἀνεξήγητον. Θὰ φροντίσωμεν νὰ διορθωθῇ τὸ ἄτοπον.

— Μπαίραυ Π. Χωραφᾶν, Κόρινθον. Ἐνεγράφητε. Πῶς εἶνε λέγη ἢ ὕλη; Θέλετε περισσότερη ἀκόμη; Ποῦ νὰ τὴν ἐβάξουμε;

— Ἀριστείδην Ε. Μπουντούρη, Καρδίτσα. Τὰ περὶ ἀντιπροσωπειῶν εἰς τὸ ἐπόμενον.

— Εὐάγγ. Γιαννᾶν, Ἀχιλλ. Λαμοῦρη, Χαρ. Σ. Ἐξαρχόπουλον, Ἀλκ. Τριαντόν, Μ. Ἰατριδην, Σπυρ. Κεφαλᾶν, Κέρκυραν. Αἰτησίς σας ἐλήφθη. Τὰ περὶ ἀντιπροσωπειῶν θὰ τὰ ἴδητε εἰς τὸ ἐπόμενον τεύχος.

— Βασίλ. Τ. Λαμποβιτιάδην, Κέρκυραν. Τὰ ἴδια μᾶς λέγουν καὶ πολλοὶ ἄλλοι γιὰ τὸν κ. Κίρκο καὶ γιὰ τοῦτο καὶ ἐμεῖς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι στὴν Κέρκυρα, ὅταν ἀρχίσῃ ἡ ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων, θὰ θριαμβεύσῃ.

— Μ. Λαμπαδίτην, Ἀθήνας. Αἱ λύσεις σας εἶνε ἀκατάληπτοι καὶ ἴσως πῶς δύσκολες νὰ ἐνηνοθηθοῦν κι' ἀπ' αὐτὸν τὸ διαγωνισμὸ.

— Νικόλ. Φωτιᾶν, Κόρινθον. Συνδρομὴ εἶνε 4 δραχμαὶ τὸ ἔτος. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἀν ὅλοι οἱ πατέρες ἀκολουθοῦσαν τὸ παράδειγμά σας καὶ ἐδιάβαζαν αὐτοὶ πρώτοι ἐκεῖνο ποῦ πρόκειται νὰ προσφέρουν στὰ παιδιά των ὡς πνευματικὴν τροφήν.

— X. Διαμαντόπουλον, Σπάρτην. Ἐλήφθησαν, Σᾶς συγχαίρομεν. Μὲ παιδιά γεμάτα τέτοιον ἐνθουσιασμὸ σὴν καὶ σᾶς καὶ ὁ προσκοπισμὸς καὶ κάθε τι ποῦ ἔχει ἐθνικὴ σπουδαιότητα θὰ θριαμβεύσῃ.

— Ἀγγελὸν Ρωμανόν, Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν καὶ εὐγνωμοῦμεν γιὰ τὰς ἐνεργείας σας.

— Xρ. Δ. Κυριακίδην, Πειραιᾶ. Ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.

— Χαρ. Δ. Οἰκονόμου, Ἄρταν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότερα. Ἐνεγράφητε.

— Ἐγνωστον ἀλλὰ πανταχοῦ παρόντα, Ἐγκαῦθα. Ἐγκρισίς μιὰ δραχμὴ. Χειρόγραφα μὲ τὴν φειρά των, ἀν ἐγκριθοῦν.

— Ὁρεβουᾶρ στὸ ἄλλο φύλλο

Ὁ Ταχυδρόμος σας

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

— κ. Πάτροκλον Γ. Ἀλθανόν, Σύρον. Σᾶς εὐχομαι γιὰ τὸ 1919 κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία καὶ στῆς ομάδες σας νὰ δεκαπλασιασθοῦν.

Δ. Σ. ΔΕΒΑΡΗΣ

ΕΙΣΘΕ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ:

Μπορεῖτε νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὲς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Γ. Ν. Σπηλιωτοπούλου, Πλατεῖα Γεωργίου.

Η ΒΡΥΣΗ ΚΟΤΣΙΑ

Ταξιδεύοντας κανείς απ' τὰ Καλάρρυτα, τοῦ βορειοτέρου χωριοῦ τοῦ νομοῦ Ἀρτης, γιὰ τὴ Θεσσαλία συναντᾷ στὸ δρόμο πολλές πηγές, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα σχεδὸν ὅλα ἔχουν καὶ τὴν ἱστορία των.

Μιά απ' αὐτὲς εἶνε ἡ βρύση «Κότσια» τῆς ὁποίας τὴν ἱστορίαν μοῦ διηγήθη ἕνας κυνηγὸς κάποτε, ἐνῶ ἐκαθόμαστε ν' ἀναπαυθοῦμε ὕστερ' ἀπὸ κοπιαστικὸ κυνήγι.

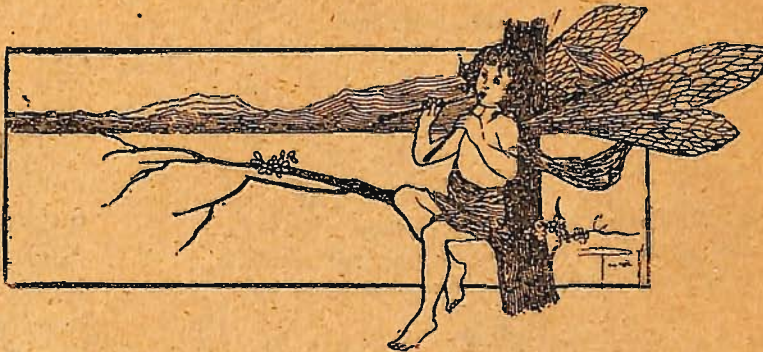
— Ἡ ὀνομασία τῆς βρύσης «Κότσια», ἀρχισε νὰ μοῦ λέγῃ, δὲν εἶνε παλαιά· θὰ εἶνε 70—75 χρόνια, ποῦ μιὰ νύκτα ἡ κυρὰ Μάρω Κότσια σηκώθηκε, μόλις λάλησαν τὰ κοκκόρια, ἐπειδὴ θὰ πήγαινε μὲ συντροφιά στὸ λόγγο, καὶ ἀπὸ τὸ φόβο τῆς μὴ μείνη πίσω δὲν κύτταξε τὰ σημάδια στὸν οὐρανὸ νὰ ἰδῇ τί ὥρα εἶναι· πέρασε βιαστικὴ ἀπὸ τὰ σπίτια ποῦ κάθονταν ἡ συντρόφισες, φώναξε κι' ἀφοῦ δὲν ἔλαβε καμμιάν ἀπάντηση, νόμισε πῶς θάφυγαν καὶ πήρε τὸ δρόμο μονάχη τῆς. Καθὼς πέραγα ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς φιλενάδας τῆς, τῆς κυρὰ-Τάσιως Μόκα, εἶδε μιὰ γυναῖκα, καθισμένη· ἔταν κόντεψε τῆς φάνηκε ἡ Κυρὰ-Τάσιω.

— Καλημέρα κυρὰ Τάσιω, λέει, ἀργησα λιγάκι νὰ μὲ συμπαθᾷς· παρακοιμήθηκα.

— Μπα, δὲν πειράζει· θὰ τὲς φθάσουμε τῆς ἄλλες. Μᾶς περιμένουν παρέκει. Καὶ χωρὶς νὰ ποῦν ἄλλο τίποτε κίνησαν βιαστικὲς...

* Ἀκουσε νὰ ἰδῆς τί συνέβηκε.

Ἡ κυρὰ Μάρω εἶχε κοιμηθῆ ἀπὸ νωρὴς κι' ἐξύπνησε ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα καὶ τὴν ὥρα ποῦ πέρασε ἀπὸ τὰ σπι-



τια ποῦ κάθονταν ἡ ἄλλες συντρόφισες κοιμοῦνταν αὐτὲς καὶ δὲν τὴν ἀκουσαν. Κι' ἡ γυναῖκα πῶμοιαζε μὲ τὴν κυρὰ-Τάσιω ἦταν ὁ ξερζεβούλης μεταμορφωμένος γιὰ νὰ γκρεμίση τὴν κυρὰ Μάρω μέσα στὸ νερὸ μόλις θάφθαναν στὸ ποτάμι.

Καθὼς ὅμως προχωροῦσαν ἀκριβῶς μέσ' τὴ βρύση ἀκούστηκε τὸ λάλημα ἑνὸς κοκκόρου ἀπὸ τὸ ἀντίκρυ χωριό, τὸ Συρράκο. Κι' ὁ μεγάλο ἔγινε κι' ἡ κυρὰ Μάρω Κότσια εἶδε νὰ σηκώνεται ψηλὰ ἡ γυναῖκα, πῶμοιαζε μὲ τὴν κυρὰ Τάσιω, καὶ μὲ οὐρλιάσματα ἀφύσικα νὰ πέφτη στὸ ποτάμι...

Τὸ πρῶτ' ἡ ἄλλες ἡ συντρόφισες ἤυραν τὴν κυρὰ Μάρω λιποθυμισμένη ἀπὸ τὸ φόβο τῆς. Τῆς ἔρριξαν νερὸ, τὴν ἔφεραν στὰ σύγκαλά τῆς καὶ τότε κατάλαβαν τί εἶχε συμβῆ. Ὁ ξερζεβούλης, ἅμα λάλησε ὁ εὐλογημένος κοκκόρας, ὁ κόκκινος, δὲν μποροῦσε νὰ καθήση πιὰ πάνω στὴ γῆ.

* Ἀπὸ τότε ἡ βρύση λέγεται βρύση «Κότσια».

Ἰωάννινα

Κ. Μπαζάνης Ὑπαρχ. 2ας

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

* Ἐξαιρετικῶς γόνιμος εἰς ἐργασίαν προσκοπικὴν ὑπῆρξεν ὁ μὴν Δεκεμβριος εἰς Ἰωάννινα χάρις εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐνωμοτιῶν, τῶν ὁποίων ἀθλοθέτης καὶ ὀργανωτῆς ἐγένετο ὁ αὐτόθι ἀριστος φίλος τοῦ ἠπειρωτικοῦ προσκοπισμοῦ κ. Chafy. Συνεχίζεται δὲ ἡ ἐργασία τῶν ὀμάδων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἀρχηγῶν κ. Δ. Κόντη ἀνθυπολοχαγοῦ, ὁ ὁποῖος διακριθὲς εἰς τὰς μάχας τοῦ βαλκανικοῦ μετώπου, ἐτιμήθη διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ κ. Φασούλα, ὁ ὁποῖος διεδέχθη τὸν πρῶτον ἀρχηγὸν τῆς πρώτης ἀνασυσταθείσης ἐν Ἰωαννίνοις ὀμάδος κ. Μεσοσηνέζην, Τοπικὸν ἤδη Ἐφορον τῶν ὀμάδων Ἀθηνῶν.

ΒΟΛΟΣ

Εἰς τὰς ὑπαρχούσας σήμερον ὀμάδας προσκόπων (μιὰν ἀπὸ μαθητὰς καὶ δύο ἐπαγγελματικὰς τοιαύτας—ἀπὸ ἐργατικὰ παιδιὰ) ἤρχισε τελευταίως συστηματικώτερα ἐργασία. Μικροὶ χρησιμώταται διαλέξεις καθίσκουνται, τακτικαὶ δὲ ἐκδρομαὶ καὶ ἀσκήσεις, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπει ὁ καιρὸς.

ΠΑΦΟΣ

Αἱ τελευταὶ πληροφορίες περὶ τῆς ἐργασίας τῶν κλάων μας προσκόπων τῆς Πάφου ἀναφέρονται εἰς τὸν μῆνα Νοέμβριον. Εἰργάσθησαν ἐπιμελῶς εἰς τὰ τῶν πρώτων

βοηθειῶν ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἱατροῦ κ. Ὁμ. Δημητριάδου, παρηκολούθησαν διαφόρους ἄλλας διαλέξεις ἐν τῇ λέσχῃ των καὶ ἐξετέλεσαν καὶ ἐκδρομὰς, καθ' ἃς ἡσχολήθησαν εἰς προσκοπικὰς ἀσκήσεις καὶ παίγνια. Πολὸν δὲ ἀξιοπαλίνως προσκήρυσεν ὁ ἔφορος κ. Π. Φιλίππου, μεταξὺ τῶν προσκόπων διαγωνισμὸν τοῦ δένδρου εἰς τὸν ὁποῖον νικητῆς θ' ἀνακηρυχθῆ ἕκείνος, ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὴν πληρεστέραν καὶ καλλίτερον διευθετημένην συλλογὴν. Κατ' ἀξιωματικὸν δὲ παράδειγμα συνεστήθη καὶ πατριωτικὸν προσκοπικὸν ταμεῖον χάριν τῶν ὀρφανῶν τοῦ Πολέμου.

* Ὁ Γλᾶρος

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

1) Ὁ Μπαμπᾶς φέρνει ἕνα ζευγάρι πετεινοῦς καὶ λέει :
— Αὐτὸ τὸ ζευγάρι τοὺς πετεινοὺς ἀπολύστε τοὺς στὸν κήπο· εἶνε ὠραῖοι, τοὺς ἀγόρασα 20 φράγκα.
Ὁ Μικρός : — Μπαμπᾶ, ποῖς ἀπὸ τὸ ζευγάρι αὐτὸ εἶνε θηλυκός, ὁ ἄσπρος ἢ ὁ κανελλῆς ;

2) — Ὅταν πέρνεις καραμὶ ἔλες Νῆκο, τί κάνεις ;
— Ἀπομακρύνομαι ἀπὸ τοὺς φίλους μου καὶ τῆς τρώω...

3) Ὁ Δικαστής : Βλέπω κατηγοροῦμενε, ὅτι πάντοτε μοῦ ἔρχεσαι εἰς τὸ δικαστήριον.
— Τί νὰ κάμω κύριε δικαστή, ἀφοῦ δὲν μπορῶ νὰ βρῶ φθηνὸ δωμάτιο, καταψύγω ἐδῶ.

ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑ-ΣΟΦΙΑΣ

Τὸ παιδί.

Μανούλα μου πᾶ νᾶν αὐτὴ ἡ ζωγραφιά ἡ πανώρια
ὀποῦ κρατᾶς στὰ χέρια σου καὶ τὴν τηρᾶς μὲ θλίψη
καὶ τρέχουνε τὰ δάκρυα σου, σὺν τὰ μαργαριτάρια;

Ἡ μάννα.

Παιδί μου εἶν' ἡ Ἁγία Σοφία τὸ μέγα Μοναστήρι
Ποῦχε σταυρὸν ἓνα καιρὸ στὸν τροῦλό της ἑπάνω
Καὶ τετρακόσια σήμαντρα κ' ἐξήντα δυὸ καμπάνες
Καὶ πατριάρχες λειτουργοὺς καὶ βυσιλειάδες ψάλτες
Παιδί μου, κλαίω γιὰ τὸ σταυρὸ ποῦνταν στὸν τροῦλο ἑπάνω
Καὶ τώρα μισοφέγγαρο στὸν τόπο του φωλιάζει
Παιδί μου γιὰ τὰ τέσσαρα καμπαναριά της κλαίω
Ποῦγιναν τέσσαρα τζαμιά θεώρατα μεγάλα
Κλαίω ποῦ δὲν εἶναι ἐκκλησιὰ ἡ Ἁγία Σοφία μας τώρα.

Τὸ παιδί.

Καὶ πῶς μαννούλα μου γλυκειά καὶ πῶς καλὴ μου μάννα
Γίνηκε ἡ ἐκκλησιὰ τζαμί κ' ἐδιώχθηκε ὁ σταυρὸς μας;

Ἡ μάννα.

Ἡρθ' ἓνας χρόνος δύσεφτος μιὰ ὠρητισμένη μέρα
Κι' ἀνταμωθήκανε τὰ δυὸ κ' ἔγιν' ὄρητι Κυρίου
Κ' ἐκεῖ ποῦ πολεμίσανε οἱ Ἕλληνες κ' οἱ Τούρκοι
Ἡρωϊκὰ σκοτώθηκεν ὁ αὐτοκράτοράς μας.
Ὅλα τὰ παληκάρια του κ' ὄλοι οἱ ἀρχηγοὶ του
Κι' ἔτσι ὁ Σουλτάνος μπόρεσε καὶ μπήκε μὲς τὴν πόλι
Κ' ἐσκλάβωσε τὸν τόπο μας τὴν μαύρη μας πατρίδα.
Ὅπου ἦταν ἡ πλιὸ ὠμορφη καὶ πλιὸ τρανὴ τοῦ κόσμου
Τότε παιδί μου ὁ ἐχθρὸς ὁ βάρβαρος Σουλτάνος
Ἐρριξε κάτω τὸν σταυρὸ ἀπ' τὴν Ἁγία Σοφία μας
Κι' ἐσύλωσε στὴ θέσι του τὸ μισοφέγγαρό του.
Γκρέμισε τὰ καμπαναριά τὰ μαρμαροχτισμένα
Μ' ὄλα τὰ σήμαντρα μαζί καὶ τὲς καμπάνες ὄλες
Κι' ἔχτισε τέσσαρα τζαμιά θεώρατα μεγάλα
Σὺν λόγχεις γιγαντόλογχεις, ἀκονισμένες, ἄσπρες
Ποῦ στέκουν ἀπὸ τέσσαρες μερτὲς καὶ τὴ φυλάγουν
Μὴν ξαναγένῃ ἐκκλησιὰ μὴ χριστιανέψη πάλι.

Τὸ παιδί.

Μὴν κλαῖς, μαννούλα μου γλυκειά, μὴν κλαῖς καλὴ μου μάννα,
Γιατί θὰ γίνω στρατηγὸς ὅταν θὰ μεγαλώσω
Θά'ω χρυσὰ φορέματα καὶ περικεφαλαία
Καὶ στρατεύμα ἑλληνικὸ πεζοῦρα καὶ καβάλλα
Καὶ θὰ κινήσω μιὰν αὐγὴ νὰ πάγω γιὰ τὴν Πόλι
Κ' ἐκεῖ θ' ἀνοίξω πόλεμο τοὺς Τούρκους θὰ νικήσω
Καὶ θάμπω μέσα νικητὴς, στὴν ξακουσμένη πόλι
Γέλα μαννούλα μου, μὴν κλαῖς... Ἀλήθεια σου τὸ λέγω
Θὰ πάω στὴν Ἁγία Σοφία μὲ τὸν στρατό μου ὅλον
Θὰ ρίξω κάτω τὰ τζαμιά καὶ θὰ πετάξω πέρα
Τ' ἄγριο τὸ μισοφέγγαρο ἀπὸ τὸν τροῦλο ἑπάνω
Καὶ τὸ χρυσὸ μου τὸν σταυρὸ στὴ θέσι του θὰ στήσω
Γιὰ νάμπῃ ὁ Πατριάρχης μας, νὰ λειτουργήσῃ μέσα...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐνα γράμμα τοῦ Πατρ. Ἰδρύματος Περιθάλψεως.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σώματος Ἑλλη-
νων Προσκόπων κ. Δ. Γληνός, ἔλαβε ἀπὸ τὸ Πα-
τριωτικὸν Ἰδρυμα Περιθάλψεως τὸ ἐξῆς γράμμα,
ἀναφερόμενον εἰς τὸν τελευταῖον τόσον ἐπιτυχῆ
ἔρανον ποῦ ἐνήργησαν οἱ Πρόσκοποι Ἀθηνῶν,
ἐν συνεργασίᾳ μὲ κυρίας τοῦ Πατρ. Ἰδρύματος
Περιθάλψεως.

Κύριε Πρόεδρε, Τὸ Συμβούλιον τοῦ Τμήματος τῶν
Πτωχῶν τοῦ Πατρ. Ἰδρύματος Περιθάλψεως, θεωρεῖ
καθῆκον νὰ Σᾶς ἐκφράσῃ διὰ τῆς παρουσίας του θερμο-
τάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομὴν τοῦ
Τμήματος τῶν Προσκόπων, τὸ ὁποῖον συνειργάσθη μετ'
αὐτοῦ εἰς τὸν ἔρανον ἐνδυμάτων διὰ τὰ θύματα τῆς Ἀ-
νατολικῆς Μακεδονίας.

Ὁ ζήλος, ἡ ἀκρίβεια, ἡ τάξις, ἡ μεθοδικότης τὴν
ὁποῖαν οἱ εὐγενεῖς Πρόσκοποι ἐπέδειξαν, κατὰ τὴν ἐνά-
σκησιν τοῦ ἔρανου, εἶνε ἀνωτέρᾳ παντὸς ἐπαίνου. Δι' ὃ
καὶ συχαίρομεν Ὑμᾶς διὰ τὴν τελείαν ὀργάνωσιν τοῦ
Τμήματος τούτου τῶν Προσκόπων.

Μετὸ τιμῆς

Ἡ Πρόεδρος

Α. Μουτζοπούλου

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ „ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ“

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Ὅπως ἐπεριμέναμε, ἡ ἐκκλησιὴ τοῦ κ. Γεν. Ἐφόρου,
διὰ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» σιὰ Ἑλληνόπουλα,
βρῆκε παντοῦ καὶ παιδιὰ καὶ προσκόπους προθύμους
νὰ συνεισφέρουν. Ὁ Ἐφ. Ὁμ. Σύρου, κ. Π. Ἀλβα-
νός, συνώδευσε τὸ τσέκ ποῦ στέλνει στὸν κ. Γεν. Ἐφορο,
μὲ τὴν ἐξῆς ὠραίαν ἐπιστολήν:

Ἀγαπητέ μου κ. Ἐφορε,

Μὲ συγκίνησι μεγάλη καὶ μὲ πῶς μεγάλη χαρὰ, διότι μοῦ δι-
δεται ἡ εὐκαιρία νὰ βοηθῆσω καὶ νὰ φανῶ εὐχάριστος εἰς τοὺς
δυστυχεῖς ἀδελφοὺς μας Προσκόπους Σερρῶν καὶ Καβάλλας,
ἀνέγνωσα τὴν ἐκκλησίαν σας εἰς τὴν «Ζωὴν τῶν Προσκόπων» καὶ
σᾶς παρακαλῶ, ὅπως δεχθῆτε καὶ ἀπὸ ἐμὲ διὰ τὸν ἔρανον τοῦ-
τον τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν Ἑκατὸν δραχμῶν, τὸ ὁποῖον Σᾶς ἐσω-
κλείω διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 8754 ἐπιταγῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς
ἐκ δραχμῶν Ἑκατὸν Πεντήκοντα.

Αἱ ἑτεροι δραχμαὶ Πεντήκοντα προσεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ
Ἀρχηγέυοντος τῆς Α' Ὁμάδος καὶ λαμπροῦ νέου τῆς πόλεως
μας κ. Στεφάνου Ζερβουδάκη.

Ὡσαύτως διέταξα ἔρανον μεταξὺ τῶν Προσκόπων μου, οἵτι-
νες ὑπὸ τοῦ ἀδελφικοῦ φίλτρου καὶ τῆς Προσκοπικῆς ἀλληλεγ-
γύης κινούμενοι σπεύδουν νὰ προσφέρουν πᾶν ὅ,τι δύναται μὲ
μεγάλῃ προθυμίᾳ καὶ ἀκράτῳ ἐνθουσιασμῷ διὰ τοὺς πάσχοντας
ἀδελφοὺς των.

Τὸ ἐξ αὐτῶν εἰσπραχθῆσομενον ποσὸν θέλω συντόμως σᾶς
ἀποστείλει.

Μετὰ μεγίστης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ Γ. ΑΛΒΑΝΟΣ

(Ἐφορος Πρροκ. Ὁμάδων Σύρου)

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς 3ης ομάδος Ναυτοπροσκόπων μᾶς ἔστειλε τὸ ἑξῆς γράμμα.

Πρὸς τὴν φίλην «Ζωὴν τῶν Προσκόπων»

Κύριε Διευθυντά,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσω ἐσωκλείστως τὸ ποσὸν δραχμῶν 150, μικρὰν συνδρομὴν τῆς 3ης Ὁμάδος Ἀθηνῶν Ναυτοπροσκόπων εἰς τὸν ὑπερ τῶν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν μας προσκόπων Σεργῶν καὶ Καβάλλας, διενεργούμενον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ σεβαστοῦ μας Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Κ. Μελά ἕρανον.

Ἀθῆναι, 5-1-19.

Μετὰ μεγάλης τιμῆς
ΗΣΑΪΑΣ

Ὁ κ. Σπυρίδων Γ. Λορέντζος, πρόσκοπος 7ης Ο. Α. συνοδεύει τὴν εἰσφορὰ του μὲ τὸ ἑξῆς ἀπλὸ καὶ εἰλικρινὲς γράμμα :

«Σᾶς στέλνω αὐτὲς τὶς πέντε δραχμ. γιὰ τοὺς ἀδελφούς μου Προσκόπους Σεργῶν καὶ Κοβάλλας ἀπὸ τὶς οικονομίες μου».

Ἄλλα παιδιὰ, ἀγαγῶσται ἢ συνδρομηταὶ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» μᾶς στέλνουν ἀπὸ τοὺς μπουναμάδες τοὺς. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι μὲ τὴν ἴδια χαρὰ θὰ δεχθοῦμε οἰοδήποτε ποσό. Καὶ μιὰ δεκάρα ἂν σᾶς περισσεύει, στείλτέ την. Θὰ πιάσῃ τὸν τόπο της.

Ὁ ἕρανος, μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ στέλνομε τὸ φύλλο στὸ πιεστήριο ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΕΚ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ Δραχμ. :	543.00
3η Ὁμάς Α. (Ἀρχ. κ. Ἡσαΐας) »	150.00
Π. Ἀλβανός, Ε. Ο. Σύρου »	100.00
Μ. Μίνδλερ, Γ. Γραμματεὺς Σ. Ε. Π. »	50.00
8η κ. Ράνιος) »	25.00
Ι. Βάρτσος (Διευθ. Γραφ. Σ. Ε. Π.) »	25.00
Δ. Δεβάρης (Διευθ. «Ζ. Προσκόπων») »	25.00
Ἡλίας Βενιζελέας (Καρδαμύλη) »	2.00
Χρῆστος Οἰκονόμου (Σπάρτη) »	5.00
Σπ. Λορέντζος, Πρόσκ. 7ης Ο. Α. »	5.00
Χ. Διαμαντόπουλος (Σπάρτη) »	2.00
Γεώργ. καὶ Μιλτ. Ράλλη (Θῆβαι) »	10.00
Δις Ἀλεξ. Μαυρογένη (Γραμ. Σ. Ε. Π.) »	15.00
Γ. Πιλαβάκης (ἔφεδ. ἀνθ)γός) »	100.00
Α. Γεωργόπουλος (Διαχ. «Ζ. Π.») »	5.00
Εὐάγγ. Ἄγας πρόσκ. 5ης Ο. Α. »	5.00
5η Ο. μαθητευομένων	
(ἀρχηγός κ. Πάππας) »	25.00
Μ. Γ. Σαρήμπεης (Λάρισσα) »	5.00
Γ. Βαβαρέτος (Π. Ο. Ἰωαννίνων) »	1.00
Σ. Ζερβουδάκης (ἀρχ)ων Ι. Ο. Σύρου) »	50.00
Τὸ ὅλον »	1148.00



ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ!

Κάποιος βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἶχε τὴ συνήθεια δταν ἔτρωγε νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ σὲ κανένα νὰ μιλά. Ὁ βασιλεὺς αὐτὸς εἶχε ἕναν ἀνεψιὸ 8 χρονῶν, ποῦ ἀγαποῦσε πολὺ. Μιὰ μέρα λοιπὸν τοῦ λέγει ὁ μικρὸς ἀνεψιὸς του στὸ τραπέζι :

— Θεε! Θεε!

Ὁ βασιλεὺς τὸν διέκοψε μὲ θυμό :

— Δὲ σοῦ εἶπα δταν τρώγω νὰ μὴ μιλάς ;
Σὺν ἔφαγαν καὶ πέρασαν ὁ θεὸς λέγει στὸν ἀνεψιὸ του :

— Τώρα πές μου τί ἤθελες νὰ μοῦ πῆς.

Καὶ ὁ ἀνεψιὸς ἀπαντᾷ :

— Τώρα πὰ θεῖέ μου εἰν' ἀργά, γιὰ τὴν ὄρα ποῦ ἔτρωγες εἶχε πέσει μιὰ μύγα μέσα στὴ σουπα

ΤΑ ΓΕΝΙΑ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ...

Ὁ Κοντορεβιθούλης ἔτρωγε στὸ τραπέζι μὲ τοὺς γονεῖς του καὶ ἄλλους συγγενεῖς καὶ σὲ μιὰ στιγμή ποῦ ἤθελε νὰ γυρίσῃ νὰ ἰδῇ κάτι ἀναποδογυρίζει ἕνα ποτήρι γεμάτο νερό. Ὁ πατέρας του θύμωσε καὶ τοῦ λέγει :

— Πήγαινε νὰ καθήσῃς νὰ φᾶς στὴ γωνιά μόνος σου, γιὰ τὴν δὲν ἔχεις ἀρκετὰ γένια γιὰ νὰ καθήσῃς μαζί μου.

Ὁ Κοντορεβιθούλης ἐξετέλεσε τὴ διαταγὴ τοῦ πατέρα του. Σὲ λίγο ἔρχεται κοντὰ του ἡ γάτα καὶ πλησιάζει στὸ μέρος του καὶ ὁ Κοντορεβιθούλης θυμωμένος τὴ διώχγει καὶ τῆς λέει :

— Ἐσὺ ἔχεις ἀρκετὰ γένια καὶ μπορεῖς νὰ φᾶς μὲ τὸν μπαμπά μου μαζί . . .

Δ. Μείμαρδης Π. 11. Ο. Α.



Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

(Τμήμα Μετώπου Ἑλληνοαμερικανικόν).

Πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν ἐν τῷ
Στρατῷ ὑπηρετούντων.

Ἡ Χ. Α. Ν. ἀθορύδως καὶ μὲ μέσα ποῦ τὰ περισσό-
τερα ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἱδρυσε 10 Σπήτια τοῦ
Στρατιώτου, εἰς τὰ ὁποῖα εἰ γονεῖς σας, τὰ παιδιὰ σας,
οἱ σύζυγοί σας, οἱ φίλοι σας, στὸ μέτωπο, στῆς ὥρες τῆς
ἀναπαύσεως ἔχει μόνον περνοῦν στιγμὲς εὐχάριστες—εὐ-
ρίσκοντας ἐκεῖ τὸν καφέ των, τὸ τσάι των, τὴ σοκολάτα
των, μουσική, τραγούδια κλπ. κλπ.—ἀλλὰ καὶ ὅ,τι θὰ
ζητοῦσαν στὸ σπήτι των : ἀγάπη καὶ καλωσύνη ἐκ μέ-
ρους τῶν καλῶν νέων ποῦ διευθύνουν τὰ Σπήτια.

Τώρα ποῦ τὸ ἔργο ἐξησφάλισε τὴν ἐπιτυχία καὶ
πρόδοτό του, δὲν θὰ τὸ θεωρήσετε ἐνόχλησι ἂν ἀπευθυν-
θοῦμε καὶ σὲ σᾶς καὶ ζητήσουμε νὰ μᾶς βοηθήσετε,
προσφέρων καθέννας ὅ,τι ἤμπορεῖ, εἰς εἶδος γιὰ τὰ σπή-
τια ποῦ θὰ ἱδρῦσομε στὴ Ρωσσία γιὰ τὰ παιδιὰ μας.
Καθέννας, ἀναλόγως τῶν μέσων του, μπορεῖ νὰ δώσῃ :
περιοδικά, βιβλία διασκεδαστικά, μουσικὰ ὄργανα ἑλλη-
νικά, ξερὸς καρπούς, παιγνίδια διασκεδαστικά, ὅ,τι τέ-
λος νομίζετε πῶς θέλουν τὰ παιδιὰ μας κει πάνω. Τὰ
παιγνιόχαρτα καὶ τὰ πιετὰ ἀποκλείονται. Ὅχι μόνον
βλάπτουν τὴν υγεία, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ ἀγάπης καὶ ὁμο-
νοίας φέρνουν καυγάδες καὶ δυσαρέσκειες. Ἄν δὲν σᾶς
εἶνε εὐκόλο εἰς εἶδος δώστε κάτι εἰς μετρητά. Τῆς συνει-
σφορῆς σας, εἰς εἶδος ἢ χρῆμα, καθὼς καὶ ὅ,τι γράμμα
ἢ δέμα ἔχετε γιὰ τοὺς στρατιώτες μας στὴ Ρωσσία, τὰ
στέλνετε στὴν ὁδὸ Λυκαβητοῦ, ἀρ. 9, Ἀθῆνας. Μὴν ἀ-
ναβάλλετε ὁμως. Στείλατε τώρα.

Ἀθῆναι, 12/1/19. Ὁ Πρόεδρος τῆς Χ. Α. Ν. (Τμήμα Μετώπου)
Κ. ΜΕΛΑΣ

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΔΙΑ ΤΟΤΕ ΠΡΟΣΚΟΠΤΕ ΣΕΡΡΩΝ & ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Όλα τὰ Σχολεία τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται νὰ συνεισφέρουν εἰς τὸν Ἔρανον τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Προσκόπων Σερρῶν καὶ Καβάλλας! Τὸ Σχολεῖον τὸ ὁποῖον θὰ κατορθώσῃ νὰ εἰσπράξῃ καὶ συνεισφέρειν περισσότερα, θὰ βραβευθῆ διὰ τῶν ἐξῆς:

1) Τὸ τεῦχος τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κλεινῇ ὁ ἔρανος θὰ ἀφιερωθῆ εἰς αὐτό. Δηλαδή θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ μεγάλη εἰκὼν (ἐξέδοις τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων») μὲ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς διδασκάλους τοῦ Σχολείου. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν ἄρθρα καὶ λογογραφήματα τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν τοῦ Σχολείου καθὼς καὶ ἡ ἱστορία αὐτοῦ.

2) Θὰ δημοσιευθῆ Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Γεν. Ἐφόρου τοῦ Σ. Ε. Π. ἐκφράζουσα τὴν εὐαρέσκειαν καὶ συγχαρητήρια εἰς τὸ βραβευθὲν Σχολεῖον.

3) Θὰ τυπωθοῦν ἀριετὰ τεύχη ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου, τὰ ὁποῖα θὰ σταλοῦν δωρεὰν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὰς τῶν ξένων Κρατῶν, εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἐφόρους Προσκοπικῶν Ὁμάδων, εἰς Ἐφόρους Προσκοπικῶν Ὁμάδων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, κλπ. κλπ.



Ἴδου ἓνας τρόπος νὰ γίνῃ τὸ Σχολεῖον σας γνωστό, νὰ τιμηθῆ, νὰ διακριθῆ, ἔχι μόνον στὴν Ἑλλάδα

ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικόν.

Διδάσκαλοι! Ἴδου ἡ ὠραιότερα μέθοδος ν' ἀποδείξετε εἰς ἔλους, ἐπισήμους καὶ μὴ τὴν ἱκανότητά σας, τὴν ἐπιρροή σας στὰ παιδιὰ, τὴ δραστηριότητά σας! Μαθηταί! Καλεῖθε νὰ ἐργασθῆτε γιὰ ἓνα ἔργο ἐξόχως πατριωτικὸ καὶ ὠραῖο! Σχολεῖα! Καλεῖσθε νὰ γράψετε στὴν ἱστορίαν σας μιὰ ἀπὸ τῆς ὠραιότερες σελίδες! Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ μέρος οἰοδῆποτε Σχολεῖον εἴτε Ἰδιωτικὸν εἴτε Δημόσιον.

(Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων»).

ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ "ΠΙΝΔΑΡΟΣ..

ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Ζητοῦνται διευθύνσεις πανταχοθεν

Ἀπαντήσεις τάχιστα!

ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΜΑΣ

Ὁ κ. Χαρ. Διαμαντόπουλος, ἀπὸ τῆ Σπάρτη:

«... Μὲ ρωτᾶτε ἀν μ' ἀρέσῃ τὸ περιοδικὸ σας! Σᾶς λέγω ὅτι μὲ τὴν ἀποστολὴ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» ἀνεστήθη στὴ Σπάρτη ἡ ἀγάπη μας γιὰ τὸν προσκοπισμὸ. Τὰ παιδιὰ τῆς Σπάρτης εἶνε ἔτοιμα νὰ ὀρκισθοῦν στὸν προσκοπισμὸ ὅπως ὠρκίζονταν μιὰ φορὰ στὸ Λυκοῦργο. Ζήτω ὁ Προσκοπισμός!...»

Ὁ κ. Ἄγγελος Ρωμανός, ἀπὸ τὴν Πάτρα:

«... Θὰ προσπαθήσω νὰ ἐγγράψω καὶ ἄλλους συνδρομητὰς. Μοῦ ὑπεσχέθησαν ἤδη ἄλλοι δύο. Τῆ «Ζωῆ τῶν Προσκόπων» πρέπει νὰ τὴ διαβάσῃ κάθε Ἑλληνόπουλο...»

Ὁ κ. Δημ. Ἀνδ. Κουζέλης, ἀπὸ τὸ Ἀργεῖο:

«... Ἡ χαρὰ μου εἶνε ἀπερίγραπτος ποῦ ἐκδίδεται ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» δις τοῦ μηνός. Ὅλα τὰ παιδιὰ ἐδῶ εἶμαστε φίλοι σας καὶ περιμένουμε μὲ ἀνυπομονησία νὰ ἰδρῶνῃ καὶ ἐδῶ Ὁμάς Προσκόπων.

Ὁ κ. Διον. Μπαλιτῆς, ἀπὸ τὴν Ἀμαλιάδα:

«... Τὸ περιοδικὸ σας δὲν προφθάνει νὰ φθάσῃ στὸ Πρακτορεῖο καὶ γίνεται ἀνάργαστο. Ἐγὼ προχθὲς ἀγόρασα δέκα Χριστουγεννιάτικα τεύχη καὶ τὰ ἐμοίρασα στοὺς φίλους μου.

Μόλις τὰ ἐδιάβασαν μοῦ ἐδήλωσαν πῶς θὰ τὸ ἀγοράζουν ταχτικά. Ζήτη ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων»!...»

Ὁ κ. Θ. Ν. Τσαβέας, ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι:

«... Τὸ Χριστουγεννιάτικο τεῦχος τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων» ἦταν κατὰ πρωτοφανές, κατὰ ἀπίστευτο γιὰ τῆς σημερινῆς περιστάσεις. Ἡ ὑπόσχεσι πῶς θὰ ἐκδίδεται κάθε δεκαπέντε μέρες γεμίζει χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι κάθε καρδιά Ἑλληνόπουλου...»

Ὁ κ. Κ. Α. Κροντηρᾶς, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα:

«... Πῶς στὴ δύσκολῃν αὐτὴν ἐποχῇ κατορθώσατε νὰ βγάλετε ἓνα τόσο καλλιτεχνικὸ Χριστουγεννιάτικο τεῦχος εἶνε γιὰ μένα ἀκατανόητο. Φαντάζομαι πῶς θὰ ἐμφανίζεται πλέον ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» στοὺς ἀγαπητοὺς της ἀναγνώστας ὅταν ἡ δυσκολίαι καὶ ἡ ἀκρίβεια τοῦ χαρτιοῦ καὶ τῶν τυπογραφικῶν ἀρθοῦν!...»

Ὁ «Ἀπόστρατος Δεκανεὺς», ἀπὸ τὰς Θήβας:

«... Ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» εἶνε ἓνα βιβλίον συμπεριφορᾶς γιὰ κάθε Ἑλληνόπουλο...»

ΚΑΠ. ΚΑΠ. ΚΑΠ.



Ὁ Δάσκαλος: Ἐχεις τώρα 7 καραμέλες ζάχαρι καὶ μοῦ δίνεις 3, πόσες μένον;

Ὁ Μαθητῆς: Ἐπτά.

Δάσκαλ.—Ἀφοῦ θὰ πάρω τρεῖς;

Μαθ.—Δὲν ἔρωτᾶς σοῦ δίνω;

Τόποις Π. Α. Πετράκων